Ceturtdiena, 2020. gada 25. novembra

P9_TA(2020)0321

Jauna Eiropas industriālā stratēģija

Eiropas Parlamenta 2020. gada 25. novembra rezolūcija par jaunu Eiropas industriālo stratēģiju (2020/2076(INI))

(2021/C 425/06)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un jo īpaši tā 9., 151., 152. pantu, 153. panta 1. un 2. punktu, kā arī 173. pantu, kas attiecas uz ES rūpniecības politiku un cita starpā atsaucas uz Savienības ražošanas nozares konkurētspēju,

— ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 14., 27. un 30. pantu,

— ņemot vērā LESD un Līgumu par Eiropas Savienību (LES), jo īpaši LES 5. panta 3. punktu un Protokolu Nr. 2 par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu,

— ņemot vērā LES 3. panta 3. punktu, kas attiecas uz iekšējo tirgu, ilgtspējīgu attīstību un sociālo tirgus ekonomiku,

— ņemot vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāru,

— ņemot vērā secinājumus, kas izdarīti 2020. gada Digitālās ekonomikas un sabiedrības indeksā, kas publicēts 2020. gada 11. jūnijā,

— ņemot vērā Komisijas 2020. gada 2. jūnija paziņojumu par Farmācijas stratēģijas ceļvedi, kā pacientiem laikus piekļūt cenas ziņā pieejamām zālēm,

— ņemot vērā Komisijas 2020. gada 27. maija paziņojumu "Eiropas lielā stunda — jāatjaunojas un jāsagatavo ceļš nākamajai paaudzei" (COM(2020)0456),

— ņemot vērā Komisijas 2020. gada 27. maija paziņojumu "Pielāgotā Komisijas darba programma 2020. gadam" (COM(2020)0440),

— ņemot vērā Komisijas 2020. gada 19. februāra paziņojumu "Eiropas Datu stratēģija" (COM(2020)0066),

— ņemot vērā Komisijas 2020. gada 19. februāra balto grāmatu par mākslīgo intelektu "Eiropiska pieeja — izcilība un uzticēšanās" (COM(2020)0065),

— ņemot vērā Komisijas 2020. gada 19. februāra ziņojumu par mākslīgo intelektu, lietu internetu un robotiku drošuma un atbildības aspektā (COM(2020)0064),

— ņemot vērā 2020. gada 15. maija rezolūciju par jauno daudzgadu finanšu shēmu, pašu resursiem un atveseļošanas plānu ([1]),

— ņemot vērā Komisijas sagatavoto 2020. gada pavasara Eiropas ekonomikas prognozi,

— ņemot vērā Eiropadomes priekšsēdētāja 2020. gada 23. aprīļa secinājumus pēc Eiropadomes locekļu videokonferences,

— ņemot vērā 2020. gada 17. aprīļa rezolūciju par koordinētu ES rīcību Covid-19 pandēmijas un tās seku apkarošanai ([2]),

— ņemot vērā Komisijas un Augstā pārstāvja 2020. gada 8. aprīļa kopīgo paziņojumu par ES globālo atbildes reakciju uz Covid-19 (JOIN(2020)0011),

([1]) Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0124.
([2]) Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0054.

Ceturtdiena, 2020. gada 25. novembra

— ņemot vērā Eiropadomes priekšsēdētāja 2020. gada 17. marta secinājumus pēc Eiropadomes locekļu videokonferences par Covid-19,

— ņemot vērā Komisijas 2020. gada 13. marta paziņojumu "Koordinēta ekonomikas reakcija uz Covid-19 uzliesmojumu" (COM(2020)0112),

— ņemot vērā Komisijas 2020. gada 11. marta paziņojumu "Jauns aprites ekonomikas rīcības plāns — par tīrāku un konkurētspējīgāku Eiropu" (COM(2020)0098), secinājumus "Pilnīgāka aprite — pāreja uz ilgtspējīgu sabiedrību", kurus Padome pieņēma 3716. sanāksmē, kas notika 2019. gada 4. oktobrī (12791/19), un Komisijas 2015. gada 2. decembra paziņojumu "Noslēgt aprites loku – ES rīcības plāns pārejai uz aprites ekonomiku" (COM(2015)0614),

— ņemot vērā Komisijas 2020. gada 10. marta paziņojumu "Jauna Eiropas industriālā stratēģija" (COM(2020)0102),

— ņemot vērā Komisijas 2020. gada 10. marta paziņojumu "MVU stratēģija ilgtspējīgai un digitālai Eiropai" (COM(2020)0103),

— ņemot vērā Komisijas 2020. gada 4. marta priekšlikumu regulai, ar ko izveido klimatneitralitātes panākšanas satvaru un groza Regulu (ES) 2018/1999 (Eiropas Klimata akts) (COM(2020)0080),

— ņemot vērā Komisijas 2020. gada 19. februāra paziņojumu "Eiropas digitālās nākotnes veidošana" (COM(2020)0067),

— ņemot vērā Komisijas darba programmu 2020. gadam "Savienība, kas tiecas uz augstākiem mērķiem" (COM(2020)0037),

— ņemot vērā Parlamenta 2020. gada 15. janvāra rezolūciju par Eiropas zaļo kursu ([3]),

— ņemot vērā Komisijas 2020. gada 14. janvāra paziņojumu "Ilgtspējīgas Eiropas investīciju plāns" (COM(2020)0021),

— ņemot vērā Komisijas 2019. gada 28. novembra ziņojumu "ES energoietilpīgo nozaru konkurētspējīgas pārveides ģenerālplāns, kas līdz 2050. gadam nodrošinās klimatneitrālu aprites ekonomiku" (ziņojumu sniedza Augsta līmeņa grupa energoietilpīgo nozaru jautājumos),

— ņemot vērā 2019. gada 18. decembra rezolūciju par taisnīgu nodokļu politiku digitalizētā un globalizētā ekonomikā: BEPS 2.0 ([4]),

— ņemot vērā Eiropadomes 2019. gada 12. decembra sanāksmes secinājumus (EUCO 29/19),

— ņemot vērā Komisijas 2019. gada 11. decembra paziņojumu "Eiropas zaļais kurss" (COM(2019)0640),

— ņemot vērā Eiropadomes 2019. gada 20. jūnija sanāksmes secinājumus "Jauna ES stratēģiskā programma 2019.–2024. gadam" (EUCO 9/19),

— ņemot vērā secinājumus par turpmāko ES rūpniecības politikas stratēģiju, kurus Padome pieņēma 3655. sanāksmē, kas notika 2018. gada 29. novembrī (14832/2018),

— ņemot vērā Komisijas 2018. gada 22. maija paziņojumu "Jauna Eiropas darba kārtība kultūrai" (COM(2018)0267),

([3]) Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0005.
([4]) Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0102.

— ņemot vērā Komisijas 2017. gada 13. septembra paziņojumu "Investīcijas gudrā, novatoriskā un ilgtspējīgā rūpniecībā. Atjauninātā ES rūpniecības politikas stratēģija" (COM(2017)0479),

— ņemot vērā 2017. gada 5. jūlija rezolūciju par vērienīgas ES rūpniecības stratēģijas veidošanu kā stratēģisku prioritāti izaugsmei, nodarbinātībai un inovācijai Eiropā ([5]),

— ņemot vērā 2017. gada 1. jūnija rezolūciju par Eiropas rūpniecības digitalizāciju ([6]),

— ņemot vērā jautājumu Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski, par vērienīgas ES rūpniecības stratēģijas veidošanu kā stratēģisku prioritāti izaugsmei, nodarbinātībai un inovācijai Eiropā (O-000047/2017),

— ņemot vērā 2016. gada 19. janvāra rezolūciju par virzību uz Digitālā vienotā tirgus aktu ([7]),

— ņemot vērā Komisijas 2016. gada 19. aprīļa paziņojumu "Eiropas rūpniecības digitalizācija. Digitālā vienotā tirgus priekšrocību izmantošana pilnā apmērā" (COM(2016)0180),

— ņemot vērā Parīzes nolīgumu, ko Eiropas Parlaments ratificēja 2016. gada 4. oktobrī,

— ņemot vērā 2016. gada 5. oktobra rezolūciju par nepieciešamību pēc Eiropas reindustrializācijas politikas, ņemot vērā nesenās uzņēmumu "*Caterpillar*" un "*Alstom*" lietas ([8]),

— ņemot vērā Eiropadomes 2016. gada 15. decembra un 2017. gada 23. jūnija sanāksmes secinājumus,

— ņemot vērā 2016. gada 13. decembra rezolūciju par ES kultūras un radošo nozaru saskaņotu politiku ([9]),

— ņemot vērā Padomes secinājumus par rūpniecības konkurētspējas programmu, par Eiropas rūpniecības digitālo pārveidi un par digitālā vienotā tirgus tehnoloģiju un publisko pakalpojumu modernizācijas paketi,

— ņemot vērā Komisijas 2015. gada 14. oktobra paziņojumu "Tirdzniecība visiem. Ceļā uz atbildīgāku tirdzniecības un ieguldījumu politiku" (COM(2015)0497),

— ņemot vērā 2014. gada 15. janvāra rezolūciju par Eiropas rūpniecības stiprināšanu konkurētspējas un ilgtspējības veicināšanai ([10]),

— ņemot vērā Komisijas 2014. gada 22. janvāra paziņojumu "Eiropas rūpniecības atdzimšana" (COM(2014)0014),

— ņemot vērā Eiropadomes 2013. gada 22. maija un 2019. gada 22. marta sanāksmju secinājumus (EUCO 1/19),

— ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,

— ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, Reģionālās attīstības komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus,

— ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas vēstuli,

— ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu (A9-0197/2020),

---

([5]) OV C 334, 19.9.2018., 124. lpp.
([6]) OV C 307, 30.8.2018., 163. lpp.
([7]) OV C 11, 12.1.2018., 55. lpp.
([8]) OV C 215, 19.6.2018., 21. lpp.
([9]) OV C 238, 6.7.2018., 28. lpp.
([10]) OV C 482, 23.12.2016., 89. lpp.

Ceturtdiena, 2020. gada 25. novembra

A. tā kā Eiropas Savienībai ir vajadzīga jauna rūpniecības stratēģija, kas atbilst mērķim vēlākais līdz 2050. gadam panākt klimatneitralitāti un kas radīs apstākļus inovatīvas, iekļaujošas, noturīgas un digitalizētas sabiedrības veidošanai, kā arī sniegs būtisku devumu Eiropas rūpniecības nozaru globālās konkurētspējas veicināšanā; tā kā šai stratēģijai būtu jāpalīdz saglabāt augstu nodarbinātības līmeni un kvalitatīvas darbvietas, nevienu neatstājot novārtā; tā kā šai stratēģijai jānodrošina Eiropas rūpnieciskās bāzes divējā pārkārtošanās, lai tā kļūtu mūsdienīga un digitalizēta, spētu pilnvērtīgi izmantot atjaunojamo energoresursu enerģijas potenciālu, kā arī būtu lielā mērā energoefektīva, resursefektīva un klimatneitrāla; tā kā stratēģijai būtu arī jāstiprina Eiropas vadošā loma pasaulē un jāsamazina Savienības atkarība no citiem pasaules reģioniem stratēģiskajās vērtības ķēdēs, veicot to dažādošanu un padarot tās ilgtspējīgākas, izvairoties no Eiropas rūpniecības nozaru pārvietošanas un vienlaikus saglabājot tirgus atvērtību;

B. tā kā Covid-19 pandēmija un tās negatīvās sekas ir radījušas vēl nepieredzētu Eiropas ekonomikas lejupslīdi, kas var saasināt nevienlīdzību un sociālo spriedzi Eiropas Savienībā, īpaši visneaizsargātāko iedzīvotāju vidū;

C. tā kā rūpniecības konkurētspēja un klimata politika pastiprina viena otru un tā kā novatoriska un klimatneitrāla reindustrializācija radīs darbvietas vietējā vidē un nodrošinās Eiropas ekonomikas konkurētspēju; tā kā šāda pieeja būtu jāpiemēro visās politikas jomās, kas attiecas uz zaļo un digitālo pārkārtošanos;

D. tā kā Savienībai jāatraisa atsevišķu sociālo grupu, tostarp jauniešu, migrantu, vecāka gadagājuma iedzīvotāju un sieviešu, neizmantotais uzņēmējdarbības potenciāls un šajās grupās tas jāattīsta pilnībā; tā kā Savienības rūpniecības stratēģija varētu sniegt iespēju veicināt nepietiekami pārstāvēto vai nelabvēlīgā situācijā esošo cilvēku grupu uzņēmējdarbības kultūru un radīt viņiem iespēju pilnībā iesaistīties digitālās un zaļās pārkārtošanās procesā;

E. tā kā Covid-19 pandēmija un tās izraisītā nepieredzētā ekonomikas lejupslīde ir ietekmējusi visus ekonomikas sektorus un it īpaši MVU, turklāt vairākos sektoros tiek pilnībā pārtraukta darbība; tā kā šajā sakarībā ātra un taisnīga atveseļošanās netiks panākta, izmantojot parasto uzņēmējdarbību, un jebkurai uz nākotni vērstai rūpniecības stratēģijai būtu jāsākas ar rūpniecības atveseļošanas un ilgtermiņa globālās konkurētspējas veicināšanas pasākumiem, it īpaši izaugsmes nozarēs un nozarēs, kuras visvairāk ietekmējuši ar Covid-19 saistītie pārvietošanās ierobežojumi;

F. tā kā uzņēmumu jaunās parādsaistības, kuras tie ir uzņēmušies, lai pārdzīvotu ekonomikas lejupslīdes periodu, visdrīzāk, vājinās šo uzņēmumu finanšu struktūru, kas īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā palēninās to izaugsmi un samazinās ieguldījumu spējas, lai īstenotu divējo pārkārtošanos uz digitalizētu, klimatneitrālu un resursefektīvu aprites ekonomiku;

G. tā kā šajā situācijā Savienībai nepieciešama rūpniecības stratēģija, kuru īsteno divos atšķirīgos posmos, no kuriem viens vērsts uz atveseļošanu, savukārt otrs uz atjaunošanu un noturības veidošanu; tā kā ekonomikas atveseļošanas pamatā jābūt spēcīgai un sociāli un ekoloģiski ilgtspējīgai pieejai un ekonomikas atveseļošanai būtu jāveicina rūpniecības atjaunošana virzībā uz veiksmīgu digitālo un zaļo pārkārtošanos, šajos procesos iesaistot prasmīgu darbaspēku un nodrošinot, ka pārkārtošanās ir taisnīga un godīga;

H. tā kā Eiropas rūpniecības nozares ir savstarpēji cieši saistītas un pastāv stipras savstarpējās attiecības starp dalībvalstīm un dažādām pieejām, ko piemēro dažāda lieluma uzņēmumiem; tā kā līdz ar to saskaņota Eiropas politika, kas nodrošina, ka labumu var gūt visa ražošanas ķēde no lielām ražotnēm līdz MVU, varēs sekmīgāk palielināt Eiropas konkurētspēju pasaulē, kā arī ilgtspēju;

I. tā kā ES būtu jāturpina slēgt vērienīgus tirdzniecības nolīgumus gan daudzpusēji, gan divpusēji; tā kā jau pirms Covid-19 krīzes Eiropas rūpniecība, kas joprojām palika Eiropas ekonomikas pīlārs, nodrošinot darbu aptuveni 32 miljoniem cilvēku, tomēr bija nonākusi krustcelēs, jo tās ieguldījums ES IKP pēdējo 20 gadu laikā bija samazinājies no 23 % uz 19 %; tā kā patlaban Eiropas rūpniecība saskaras ar intensīvu starptautisko konkurenci, un bieži vien to ietekmē arvien pieaugoši protekcionistiskie tirdzniecības pasākumi, ko īsteno trešās valstis, kuras neievēro augstus vides un sociālos standartus;

J. tā kā jaunajai Eiropas rūpniecības stratēģijai jānodrošina Eiropas rūpnieciskās bāzes divējā pārkārtošanās, lai tā kļūtu konkurētspējīga un ilgtspējīga; tā kā šī pārveide sniedz iespēju Eiropai modernizēt savas rūpniecības pamatus, saglabāt un pārkārtot darbvietas un rūpniecisko pamatražošanu, kā arī iegūt prasmes un spējas, kas ir būtiskas globālajiem centieniem sasniegt Klimata aktā noteiktos mērķus un ilgtspējīgas attīstības mērķus;

K. tā kā stratēģijai jānodrošina nepieciešamais tiesiskais regulējums, lai panāktu divējo pārkārtošanos, kā arī nodrošinātu vajadzīgo infrastruktūru un finanšu resursus, un tajā galvenā uzmanība jāpievērš principam "energoefektivitāte pirmajā vietā", enerģijas un resursu ietaupījumiem, atjaunojamo energoresursu enerģijas, kā arī bezoglekļa un mazoglekļa enerģijas tehnoloģijām, apritei un netoksiskumam;

L. tā kā, neskaitot Covid-19 krīzi, klimata pārmaiņas un vides pasliktināšanās joprojām ir viena no lielākajām problēmām, kas prasa visaptverošu kopēju pieeju; tā kā ES rūpniecības emisijas palielina Eiropas kopējās siltumnīcefekta gāzu emisijas; tā kā energoietilpīgās rūpniecības dekarbonizācija joprojām ir viens no būtiskākajiem uzdevumiem virzībā uz klimatneitralitātes panākšanu vēlākais līdz 2050. gadam; tā kā visām nozarēm būtu jāsniedz ieguldījums Savienības klimata mērķu sasniegšanā;

M. tā kā Covid-19 krīze ir pierādījusi digitālo līdzekļu, tostarp savienojamības un tīklu, kā arī digitālo prasmju, būtisko nozīmi kā instrumentiem, kas darba ņēmējiem un uzņēmumiem ļauj pielāgot ārkārtas situācijai veidu, kā tie veic savus uzdevumus un darbības; tā kā digitālās infrastruktūras stabilitāte un darbaspēka digitālo prasmju uzlabošana ir prioritārās jomas, lai paaugstinātu Eiropas uzņēmumu, jo īpaši MVU, konkurētspēju;

N. tā kā Savienības jaunajai rūpniecības stratēģijai jābūt vērstai uz pastiprinātu savienojamību, uzlabotiem digitālajiem slāņiem, industriālo lietu internetu, mākslīgo intelektu, blokķēdēm, hiperveiktspējas datošanu un kvantu datošanu; tā kā digitālā nozare, kas gan piedāvā tehnoloģijas risinājumus, gan optimizē rūpnieciskos procesus, veicinās arī Eiropas zaļā kursa īstenošanu un rūpniecības pāreju uz klimatneitralitāti un vienlaikus tiks uzlabota arī digitālās nozares energoefektivitāte un aprites ekonomikas sniegums;

O. tā kā, lai nodrošinātu Savienības suverenitāti un stratēģisko autonomiju, ir nepieciešama autonoma un konkurētspējīga rūpnieciskā bāze un ievērojami ieguldījumi pētniecībā un inovācijā, lai palielinātu vadošo nozīmi galveno pamattehnoloģiju un inovatīvu risinājumu jomā un nodrošinātu konkurētspēju globālā līmenī; tā kā Savienības rūpniecības stratēģijā būtu jāiekļauj rīcības plāns, lai pastiprinātu Eiropas rūpniecības nozaru piegādes ķēdes, saīsinātu tās, padarītu ilgtspējīgākas un dažādotu, samazinot pārmērīgu paļaušanos uz dažiem tirgiem un palielinot šo ķēžu noturību; tā kā būtu jāizstrādā arī viedās ražošanas repatriācijas stratēģija, lai pārceltu rūpniecības ražotnes atpakaļ uz Eiropu, kā arī palielinātu ražošanu un ieguldījumus un pārvietotu rūpniecisko ražošanu Savienībai stratēģiski svarīgās nozarēs,

1. uzskata, ka visās Savienības stratēģijās galvenā loma būtu jāatvēl pārejai uz sociālā, ekonomikas un vides aspektā noturīgu sabiedrību, stratēģisko vadību un autonomiju, kā arī labi funkcionējošu vienoto tirgu; tādēļ uzskata, ka ir nepieciešams izveidot pilnībā funkcionālu un uz nākotni vērstu regulējumu un politikas satvaru, kas balstīts izpratnē par dinamiku starp atveseļošanas plānu, mūsu klimata un digitālajiem mērķiem un efektīvu rūpniecības stratēģiju, kurā integrētas dažādās pieejas, mērķrādītāji un mērķi; aicina Komisiju noteikt visaptverošu un pārskatītu rūpniecības stratēģiju, kas nodrošina skaidru politikas satvaru, regulatīvo noteiktību un cita starpā:

a) rada apstākļus ilgtermiņa izaugsmei, veicina inovācijās balstītu labklājību Savienībā un konkurētspējas pasaules līmenī, kā arī palīdz panākt klimatneitralitāti;

b) mobilizē attiecīgos finanšu resursus, tostarp atveseļošanas pasākumus;

c) atbalsta un pārvalda divējo — zaļo un digitālo — pārkārtošanos, saglabājot un radot kvalitatīvas darbvietas;

d) palīdz īstenot Eiropas zaļo kursu;

e) stiprina, padara ilgtspējīgākas, dažādo un digitalizē stratēģiskās vērtības ķēdes, cita starpā veicinot un atbalstot noteikumos balstītu starptautisko tirdzniecību;

f) stiprina uzņēmējdarbības garu, nodrošina uzņēmējdarbībai labvēlīgu vidi, atbalsta MVU un sekmē uzņēmumu, tostarp jaunuzņēmumu, izveidi un paplašināšanos;

g) stiprina Savienības stratēģisko noturību un autonomiju, tostarp izejvielu pieejamību, un palīdz panākt tehnoloģisko līderību;

h) rada nosacījumus vienlīdzīgai attīstībai un sekmē to visos Savienības reģionos, nevienu neatstājot novārtā;

2. aicina izstrādāt iekļaujošu rūpniecības stratēģiju, kas savā izstrādē un ieviešanā aptvertu visas rūpniecības ekosistēmas, MVU, reģionus, kopienas un darba ņēmējus; uzskata, ka spēcīga rūpniecības stratēģija var palīdzēt likvidēt grūtības, kas varētu rasties divējās pārkārtošanās laikā, un nodrošināt pārkārtošanās sniegto iespēju izmantošanu; pauž pārliecību, ka Savienības rūpniecības stratēģijas pamatā jābūt stingram sociālajam pīlāram un tai laikus jārisina strukturālo pārmaiņu radītās sociālās sekas;

3. uzskata, ka ir ļoti svarīgi veikt ieguldījumus aktīvos darba tirgos un nodrošināt izglītības un apmācības programmas ar mērķi piepildīt ekonomikas vajadzības; aicina Komisiju izstrādāt Savienības politiku, kas tādu darbvietu skaitu, kuras var tikt zaudētas tradicionālajās nozarēs, salāgo ar darbaspēka pieprasījumu digitālās un zaļās pārkārtošanās nozarēs; aicina Komisiju un dalībvalstis, ņemot vērā to, ka šīs jaunās darbvietas, visticamāk, netiks izveidotas tajos pašos reģionos, kas zaudēs tradicionālās nozares, un tās neiegūs tie paši darba ņēmēji, veicināt tādu teritoriju ekonomisku un sociālu atveseļošanu, kurās ir iedzīvotāju skaita samazināšanās un nabadzības pieauguma risks, pievēršot īpašu vērību dzimumu nevienlīdzībai;

4. uzskata, ka šī divējā pārkārtošanās ir iespēja apgabaliem, kuri ir atkarīgi no fosilā kurināmā, virzīties uz vadošo pozīciju inovāciju izmantošanā un tādu ražošanas sistēmu, kas ir saderīga ar klimatneitralitātes mērķiem; tādēļ aicina Komisiju nodrošināt, lai šī pārkārtošanās veicinātu apstākļus darbvietu radīšanai, būtu godīga un sociāli taisnīga, kā arī atbilstīga principam, kas paredz nevienu neatstāt novārtā, un notiktu vienlaikus ar Eiropas sociālo tiesību pīlāra pilnīgu īstenošanu, sociālo un dzīves standartu uzlabošanu un labu darba apstākļu nodrošināšanu; šai sakarā uzsver, ka ikviena darbība, kas paātrina divējo pārkārtošanos, būtu jāpapildina ar attiecīgu politiku un konkrētiem pasākumiem ar mērķi mazināt negatīvo ietekmi uz reģioniem un visneaizsargātākajiem iedzīvotājiem;

5. uzsver, ka šai sakarā galvenā uzmanība jāpievērš reģionālajai un sociālajai kohēzijai un pārstrukturēšanas plānošanai un pārvaldībai, pielāgojoties vietējā darba tirgus īpatnībām un vajadzībām, lai panāktu skarto reģionu ekonomisko atveseļošanu, mazinātu bezdarbu un veicinātu publisko ieguldījumu izmantošanu, tostarp pamatnozarēs, ko īpaši smagi skārusi pandēmija, nolūkā veicināt kvalitatīvu darbvietu izveidi visā Savienībā; uzsver, cik būtiska nozīme ir darba ņēmēju dalībai uzņēmumu vadībā un pārvaldībā;

6. uzstāj, ka ir jānosaka nākotnes prasmju kopumi un jāpalielina ieguldījumi cilvēkresursos, izglītībā, mērķtiecīgā apmācībā, prasmju pilnveidē un mūžizglītībā, lai nodrošinātu cilvēkus un reģionus ar nākotnes perspektīvām un ienākumiem, kā arī rūpniecību — ar kvalificētiem darba ņēmējiem; norāda, ka rūpniecības konkurētspēja ir lielā mērā atkarīga no tā, vai tiek piesaistīts un saglabāts kvalificēts darbaspēks ar būtiski svarīgām prasmēm ilgtspējas un uzņēmumu digitālās pārkārtošanas jomā, un ka šai nolūkā jānodrošina pienācīgs programmas "Digitālā Eiropa" un Vienotā tirgus programmas finansējums;

7. aicina Komisiju un dalībvalstis rīkoties, lai stiprinātu izglītības politikas koordinēšanu, veicot ievērojamus publiskos ieguldījumu šajā jomā visā Eiropā; mudina Komisiju izveidot ieinteresēto personu ekspertu grupu, kuras uzdevums būtu, izmantojot mākslīgā intelekta un lielo datu kapacitāti, prognozēt nākotnes rūpniecisko prasmju nepilnības un iztrūkumu;

8. uzskata, ka jaunajai Eiropas rūpniecības nākotnes ilgtermiņa stratēģijai jāpalīdz apkarot darba samaksas un pensiju atšķirības starp dzimumiem, kuras joprojām ietekmē Eiropas darba tirgu un visu Eiropas sabiedrību; aicina Komisiju, īstenojot Eiropas rūpniecības stratēģiju, pienācīgi ņemt vērā dzimumu aspektu gan atveseļošanās, gan atjaunošanas un pārveides posmos, tostarp izmantot dzimumu līdztiesības principa ievērošanas budžeta plānošanā instrumentus, kad tiek definēti finanšu instrumenti rūpniecības atbalstam un Eiropas Savienības ekonomikas izaugsmei;

9. uzsver Eiropas rūpniecības lielo nozīmi, kas tai var būt, aktīvi iesaistoties un atbalstot vērienīgus vides, sociālos un ekonomiskos mērķus, tostarp cilvēktiesību jomā; uzskata — lai tas izdotos, Savienībai ir jānodrošina vispusīgs pienācīgas rūpības regulējums, lai nozare spētu apzināt, novērst, mazināt un izskaidrot vides un sociālos riskus, ietekmi, ļaunprātīgu izmantošanu un kaitējumu savās iekšzemes un globālajās darbībās, kā arī visās piegādes ķēdēs nolūkā nodrošināt obligāto standartu ievērošanu un radīt vienlīdzīgus konkurences apstākļus;

10. uzskata, ka Savienībai nepieciešama rūpniecības stratēģija, kas veicina rūpniecības atveseļošanu no pašreizējās ekonomikas krīzes, palīdz piesaistīt ieguldījumus, veicina kapitāla pieejamību un sekmē efektīvu konkurenci; tādēļ uzskata, ka atjauninātajā stratēģijā būtu jāņem vērā divi galvenie un savstarpēji saistītie posmi — viens paredz konsolidēt darbvietas, atveseļot ražošanu un pielāgot to "jaunajai normalitātei" pēc Covid-19 krīzes, savukārt otrs ir vērsts uz atjaunošanu un pārveidi;

11. aicina Komisiju šai sakarā atbalstīt attiecīgos spēkā esošos un turpmākos tiesību aktus, lai par prioritāti noteiktu zaļo un digitālo pārkārtošanos, vienlaikus stiprinot ilgtermiņa konkurētspēju un sociālo un ekonomisko noturību abos posmos; aicina Komisiju arī stimulēt Savienības iekšējo pieprasījumu un ilgtermiņa izaugsmi, piesaistot lielākus gan publiskā, gan privātā sektora ieguldījumus pētniecībā un inovācijā, jaunu ilgtspējīgu un digitālu tehnoloģiju izstrādē, tostarp darbietilpīgās nozarēs, jaunos infrastruktūras tīklos un projektos, kas ir saderīgi ar Eiropas zaļā kursa mērķiem, enerģētikas un resursefektivitātes jomā, kā arī aprites ekonomikā;

12. aicina Komisiju sagatavot visaptverošu ziņojumu, izvērtējot Savienības ekonomikas stāvokli un iespēju veikt divējo pārkārtošanos, kā arī izvērtējot rūpniecības nozares, tostarp MVU, iespējas veidot sinerģijas un pēc iespējas samazināt riskus, ko digitālā un zaļā pārkārtošanās var radīt viena otrai, un maksimizēt to sniegtos ieguvumus; aicina Komisiju, pamatojoties uz secinājumiem, pielāgot 2020. gada martā publicēto stratēģiju pašreizējai situācijai un pievērsties abiem posmiem, vienlaikus saglabājot orientāciju uz godīgu un taisnīgu zaļo un digitālo pārkārtošanos, kas stiprina Savienības suverenitāti un tās stratēģisko autonomiju;

13. uzsver, ka Savienības rūpniecības stratēģijai jāpalīdz īstenot skaidri noteiktus mērķus, un pilnīgas pārredzamības nodrošināšanas nolūkā aicina Komisiju noteikt jēdzienu "stratēģisks", "autonomija", "stratēģiskā autonomija", "noturība", "stratēģiskā noturība" un citu saistītu jēdzienu skaidras, precīzas un konkrētas definīcijas, lai nodrošinātu, ka veiktie pasākumi, atsaucoties uz šiem jēdzieniem, ir konkrēti un vērsti uz ES prioritāšu un mērķu sasniegšanu;

14. uzskata, ka ar tradicionāliem apdrošināšanas instrumentiem nepietiek, lai segtu pandēmijas izraisīto uzņēmējdarbības pārrāvumu radītos zaudējumus, un ka ir vajadzīgs vērienīgs ES mēroga risinājums, lai paredzētu un pārvaldītu nākotnes pandēmijas vai sistēmiskas krīzes negatīvo ietekmi uz cilvēkiem, uzņēmumiem un ekonomiku; aicina Komisiju strādāt pie regulējuma izveides, iesaistot institucionālus ieguldītājus, dalībvalstis un ES, lai segtu zaudējumus uzņēmējdarbības pārrāvumu dēļ, kurus nākotnē varētu izraisīt pandēmijas;

15. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu izveidot jaunu atveseļošanas instrumentu "*Next Generation EU*" (*NGEU*) 750 miljardu EUR apmērā; pauž nožēlu, ka Eiropadome 2020. gada jūlijā ierosināja gan DFS 2021.–2027. gadam, gan arī *NGEU* samazināt finansējumu uz nākotni vērstām programmām, un aicina ES budžeta finansējumu klimata pārmaiņu mazināšanas centieniem palielināt vismaz par 30 % no budžeta; uzskata, ka finansējuma samazinājums apdraudēs pamatu Savienības rūpniecības ilgtspējīgai un noturīgai atveseļošanai un ka tam būs negatīva papildietekme uz Savienības 2050. gada klimatneitralitātes mērķu sasniegšanu, kā arī uz sociālo taisnīgumu un konkurētspēju pasaules mērogā; tādēļ aicina attiecībā uz 2021.–2027. gadu pieņemt vērienīgu un spēcīgu ilgtermiņa ES budžetu, kas nav mazāks par Komisijas priekšlikumā noteikto; šai sakarā uzsver Parlamenta nostāju jautājumā par ES pašu resursu sistēmas reformu, tostarp jaunu resursu ieviešanu, kas ir labāk pielāgoti ES galvenajām politikas prioritātēm un veicina progresu to īstenošanā;

16. atzinīgi vērtē Savienības pieņemtos pasākumus Covid-19 krīzes risināšanai, ECB veikto likviditātes palielināšanu, EIB kapitāla palielināšanu MVU un iniciatīvu *SURE*, lai palīdzētu dalībvalstīm finansēt īstermiņa darba pasākumus, saglabāt nodarbinātību un aizsargāt darba ņēmējus; atzinīgi vērtē arī ārkārtas finanšu līdzekļu piešķiršanu saskaņā ar valsts atbalsta shēmu, atbalstot citādi maksātspējīgus uzņēmumus un darba ņēmējus, kas saskārās ar pandēmijas radītajām ekonomiskajām sekām; tomēr aicina Komisiju nodrošināt, ka šajā ārkārtas posmā sniegtais atbalsts tiek pamatots ar pandēmijas sekām un neveicina efektīvas konkurences trūkumu vienotajā tirgū un ka neviena stratēģiski svarīga nozare netiek atstāta novārtā; turklāt sagaida, ka savlaicīgi tiks pārskatīti ES valsts atbalsta noteikumi, lai nodrošinātu dalībvalstīm vajadzīgo elastīgumu mērķtiecīgam atbalstam rūpnieciskās dekarbonizācijas un digitalizācijas veicināšanā, un it īpaši sagaida, ka tiks pārskatītas Pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai; šai sakarā uzsver, ka jebkādas valsts atbalsta noteikumu pārskatīšanas pamatā jābūt ietekmes uz Eiropas rūpniecības konkurētspēju novērtējumam, pārskatīšanā jāņem vērā iespējamie izkropļojumi pasaules līmenī, kā arī tai jābūt pilnībā atbilstīgai Eiropas Klimata aktā noteiktajiem ES klimatneitralitātes un vides mērķiem 2050. gadam;

17. uzsver, ka valsts atbalsts būtu jāpiešķir tikai tiem uzņēmumiem, kuri saskaras ar Covid-19 tiešajām sekām, un ka valsts atbalsta noteikumu atvieglošanai jābūt laikā ierobežotai; šai sakarā aicina Komisiju ierosināt īpašu valsts atbalsta režīmu, kas paredzēts to nozaru atbalstam, kuras visvairāk cietušas no ārkārtas pasākumiem saistībā ar Covid-19, piemēram, autobūves nozares, tūrisma, aviācijas, tērauda un metāla rūpniecības nozares atbalstam; aicina Komisiju noteikt kopējas minimālās prasības uzņēmumiem, kas saņem finansiālu atbalstu, lai izvairītos no tā, ka atšķirīgi valstu kritēriji rada turpmākas neatbilstības; uzsver, ka saņemtajam valsts atbalstam būtu jāpalīdz aizsargāt darbvietas un tas būtu jāizmanto, lai attiecīgo uzņēmumu darbību pielāgotu Savienības klimatneitralitātes un vides mērķiem;

18. saistībā ar ārkārtas palīdzību uzsver, ka ir svarīgi sniegt atbalstu uzņēmumiem, kas ievēro piemērojamos koplīgumus un nav reģistrēti nodokļu oāzēs;

19. turklāt uzsver, ka jebkuram valsts atbalstam, ko piešķir saskaņā ar rūpniecības vai jebkuru citu politiku, jāatbilst kopējam "līdzsvara principam", lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un izvairītos no visiem fiskālā dempinga veidiem ES un vienotā tirgus izkropļojumiem;

20. aicina Komisiju izstrādāt skaidru, saskaņotu un saprotamu pieeju tirgus definīcijai konkurences lietās dažādās nozarēs; turklāt uzsver nepieciešamību nodrošināt pietiekamu ātrumu, pārredzamību un samērīgumu ES konkurences procesu administratīvajā un procesuālajā satvarā, jo īpaši ES uzņēmumu apvienošanās kontrolē;

21. mudina Komisiju izveidot sistēmu ziņošanai par veidiem, kā ārvalstu protekcionisms ietekmē Savienības rūpniecību, un regulāri novērtēt ES rūpniecības nozaru konkurētspēju salīdzinājumā ar galvenajiem konkurentiem pasaulē, un rīkoties ātri, ja ir nepieciešams pielāgot ES noteikumus;

22. būtisku starptautiskās ekonomikas izmaiņu kontekstā aicina Komisiju pārskatīt Savienības pretmonopola noteikumus, lai panāktu līdzsvaru starp nepieciešamību konkurēt pasaules līmenī un nepieciešamību aizsargāt piegādes ķēdes un patērētājus no lielākā mērā koncentrēta iekšējā tirgus iespējamajām negatīvajām sekām;

23. uzskata, ka atsevišķu dalībvalstu ieviestās ekonomiskās shēmas ar mērķi palīdzēt MVU, jaunuzņēmumiem un uzņēmumiem pārvarēt īslaicīgu naudas līdzekļu trūkumu ir noderīgas, tomēr dažos gadījumos var palielināt šo uzņēmumu parāda līmeni; šai sakarā aicina Komisiju atbalstīt ES un valstu programmas, kas sekmē kapitāla pieaugumu un veicina atveseļošanu;

24. aicina Komisiju atdzīvināt Mazās uzņēmējdarbības akta koncepciju, izmantojot iniciatīvas, kas it sevišķi vērstas uz atbalsta sniegšanu mikrouzņēmumiem un maziem uzņēmumiem, jo "universāla risinājuma" pasākumi nereti nenodrošina atbilstīgu pieeju mikrouzņēmumiem un MVU; uzskata, ka MVU piemērotākie ir *ad hoc* atbalsta pasākumi, kas ļauj izvairīties no birokrātiskiem šķēršļiem un ar efektīviem un pieejamiem instrumentiem nodrošināt uzņēmumiem vajadzīgo likviditāti, izmantojot ātras, vienkāršas un MVU draudzīgas procedūras; uzsver, ka daudziem MVU nebūs likviditātes, lai ieguldītu ilgtspējīgā digitālajā pārveidē;

25. uzsver, ka ES finansēšanas programmas ietekmē atbalsta saņēmēju uzņēmumu ilgtermiņa izaugsmes līmeņa paaugstināšanu, taču uzsver arī, ka uzņēmumiem, it īpaši MVU, ir ļoti apgrūtināta ES finansējuma pieejamība; tādēļ aicina Komisiju īstenot risinājumu, kas jau izmantots, līdzfinansējot pagaidu valsts nodokļu kredītu sistēmas ar mērķi veicināt ieguldījumus digitālajās un vides tehnoloģijās;

26. atkārtoti norāda, cik svarīgi ir *ad hoc* atbalsta pasākumi, kas vērsti uz MVU un paredz pienācīgu finansiālo atbalstu nākamajā DFS; mudina Komisiju apsvērt iespēju izstrādāt MVU kuponu programmu, lai atbalstītu MVU centienus cita starpā modernizēt novecojušu aprīkojumu, uzlabot zināšanu pārnesi un apzināt efektīvus tehnoloģiju, piemēram, rūpnieciskā MI, lietojumus, un paaugstināt darbaspēka kvalifikāciju, ļaujot tam apgūt tūlītēji nepieciešamās prasmes, lai būtu iespējama attālināta aktīvu kontrole, ražošanas uzraudzība un darbinieku sadarbība, kā arī lai atbalstītu centienus izmantot ekoloģiski ilgtspējīgus uzņēmējdarbības modeļus, aprites ekonomikas pieejas un panākt energoefektivitāti un resursefektivitāti, kas ir jomas, kurās digitālajai zinātībai bieži vien ir izšķiroša nozīme un kuras ļauj MVU saglabāt konkurētspēju;

27. pauž nožēlu par joprojām lielo plaisu starp lieliem uzņēmumiem un MVU saistībā ar digitālo tehnoloģiju integrēšanu to uzņēmējdarbības operācijās, kā arī par plaisu starp līderiem un atpalicējiem inovāciju jomā; uzsver, ka ir jāpalielina iespējas MVU attiecībā uz to spēju apgūt inovatīvas tehnoloģijas un mazināt digitālo nelīdzsvarotību infrastruktūras ziņā mazākās pilsētās un lauku un attālos reģionos; šai sakarā aicina Komisiju turpināt atbalstīt Eiropas digitālo inovāciju centrus, kuru zināšanas par vietējām ekosistēmām var sniegt potenciāli efektīvu risinājumu digitālās plaisas mazināšanai;

28. uzskata, ka sociālās ekonomikas uzņēmumi ir pilnībā jāiesaista rūpniecības stratēģijas rezultātu sasniegšanā, jo tie rada sabiedrisku vērtību un sekmē vietējo kopienu, kurās tie dibināti, attīstību; šajā saistībā — lai atbalstītu šīs uzņēmumu kategorijas piekļuvi finansējumam — aicina Komisiju ņemt vērā to īpatnības, izstrādājot finanšu instrumentus un darba programmas;

29. uzsver, ka ir noteiktas iezīmes, kuru dēļ ekonomiski ilgtspējīga pāreja uz klimatneitrālu un pilnībā digitalizētu ekonomiku ir īpaši piemērota atveseļošanas pasākumiem, kuru mērķis ir ātri paaugstināt patērētāju pieprasījumu un nodarbinātību; uzsver, ka pierādījumi liecina — zaļie un digitālie projekti rada vairāk darbvietu, nodrošina lielāku īstermiņa atdevi no katra iztērētā euro un palielina ilgtermiņa izmaksu ietaupījumus salīdzinājumā ar tradicionālajiem fiskālajiem stimuliem, jo tos var ātri paplašināt tādēļ, ka tehnoloģija ir jau pieejama (piemēram, atjaunojamie enerģijas avoti), tie cenšas iesaistīt MVU un veicina vietējo ekonomiku, radot lielu ietekmi uz nodarbinātību, tāpēc tie ātri palielina patērētāju izmantojamos ienākumus (piemēram, saistībā ar energoefektivitāti), un tie ir mazāk pakļauti ārējiem satricinājumiem, tādējādi veicinot stabilāku sociālo un ekonomisko atveseļošanos;

30. norāda — lai palīdzētu apzināt ieguldījumus ar lielu pozitīvu ekoloģisko un sociālo ietekmi, ES taksonomija pēc iespējas nodrošina satvaru, lai noteiktu ieguldījumu ekoloģiskās ilgtspējas līmeni un nodrošinātu, ka videi un sociālajiem mērķiem netiek nodarīts būtisks kaitējums;

31. uzskata, ka Savienībai ir vajadzīga inovatīva rūpniecības stratēģija, kas paātrina mūsu nozaru un MVU, tostarp tradicionālo nozaru un MVU, digitalizāciju, uzlabo Savienības rūpniecības kapacitāti svarīgas digitālās infrastruktūras un spēju jomā un stiprina digitālo un datu vienoto tirgu; uzskata, ka Savienībai jāatbalsta uzņēmumi to zinātības un apmācības automatizēšanā un digitalizēšanā, kā arī jāpalīdz tiem investēt digitālajā aprīkojumā (aparatūrā un programmatūrā), pievēršot īpašu vērību sieviešu līdzdalības veicināšanai digitalizēšanas procesā un mācību un prasmju pilnveides sistēmu modernizācijai un uzlabošanai; uzsver programmas "Digitālā Eiropa" nozīmi, kā arī to, ka ir svarīgi paātrināt pamattehnoloģiju un jaunu tehnoloģiju pieņemšanu rūpniecības nozarēs; mudina visā ES izveidot digitālo inovāciju centrus;

32. aicina Komisiju un dalībvalstis cita starpā investēt datu ekonomikā, antropocentriskā mākslīgajā intelektā, viedajā ražošanā, lietu internetā, mobilitātē, superdatošanā, programmatūras inženierijā un programmatūras tehnoloģijā, mākoņdatošanā, kvantu tehnoloģijā, noturīgos, izmaksu ziņā pieejamos un drošos ātrdarbīgos 5G un 6G elektronisko sakaru tīklos, blokķēdēs, robotikā, akumulatoros un satelīta internetā; šai sakarā aicina dalībvalstis un Komisiju nodrošināt attiecīgo galveno pasākumu, kas ieteikti secinājumos par 5G kiberdrošības rīkkopu, savlaicīgu īstenošanu un jo īpaši — attiecīgā gadījumā — piemērot atbilstīgus ierobežojumus augsta riska piegādātājiem saistībā ar tiem galvenajiem aktīviem, kas ES koordinētajos riska novērtējumos definēti kā kritiski un sensitīvi;

33. uzsver digitālās nozares būtisko nozīmi, palīdzot pārkārtot rūpniecību, proti, gan piedāvājot tīras tehnoloģijas risinājumus, gan optimizējot rūpnieciskos procesus un pēc iespējas samazinot to ietekmi uz vidi; ņemot vērā ar IKT saistīto lielo enerģijas un resursu patēriņu, prasa Komisijai novērtēt digitālu risinājumu masveida izstrādes ietekmi uz vidi, vienlaikus nodrošinot Eiropas vadošo lomu lielā mērā energoefektīvās aprites digitālajās tehnoloģijās un datu centros; prasa Komisijai ierosināt konkrētas pieejas attiecībā uz digitāliem risinājumiem, lai atbalstītu ekoloģisko pārkārtošanos un izstrādātu metodiku digitālo tehnoloģiju pieaugošās ietekmes uz vidi uzraudzībai un kvantificēšanai;

34. uzsver, ka datiem ir būtiska nozīme Eiropas rūpniecības nozaru pārveidē, un uzsver arī viedas ražošanas izaugsmes un digitalizācijas nozīmi; aicina Komisiju īstenot Eiropas vienoto digitālo un datu tirgu un nodrošināt un veicināt sadarbspēju, kā arī drošu datu plūsmas un programmatūras pieejamību Savienībā visās nozarēs, visu lielumu uzņēmumos un publiskā sektora iestādēs; turklāt aicina Komisiju nodrošināt Eiropas vadošo lomu uz nākotni vērstu standartu noteikšanā un uz nākotni vērstu instrumentu un infrastruktūras izveidē datu glabāšanai un apstrādei un apkopot Eiropas datus galvenajās nozarēs, veidojot Savienības mēroga kopīgas un sadarbspējīgas datu telpas; šai sakarā aicina Komisiju īpaši ņemt vērā projektus, kuru mērķis ir datu pārzināšana un marķēšana, datu formāta standartizēšana un datu drošība, kā arī iegūt un apstrādāt datus Eiropas teritorijā, jo īpaši publisko iestāžu datus, izveidot labāku digitālās ekonomikas nodokļu

sistēmu, kurā peļņa tiek aplikta ar nodokli tur, kur uzņēmumiem ir būtiska mijiedarbība ar lietotājiem, un turpmāk attīstīt Eiropas standartus un sertifikāciju kiberdrošības jomā, tādējādi veicinot konkurētspēju un revolucionāras tehnoloģijas, jo īpaši kritiskās infrastruktūras jomā, tostarp pārskatot Tīklu un informācijas drošības direktīvu (TID) un izveidojot kiberdrošības kompetenču centru tīklu; tāpat aicina Komisiju nodrošināt godīgu platformu uzņēmējdarbības attiecībām, kas dod iespēju uzņēmumiem ES, it īpaši MVU, efektīvi izmantot platformas iegūtos datus;

35. atzīst, ka ir svarīgi, lai Eiropas pieeja datu ekonomikai būtu pārredzama, uzticama, sadarbspējīga un antropocentriska; aicina Komisiju un dalībvalstis pakāpeniski samazināt sadrumstalotību dažādās valstu stratēģijās un novērst tirgus varas nelīdzsvarotību nolūkā atbalstīt Savienības mēroga datu plūsmu, sadarbspēju, datu pārvaldību, aizsardzību un (atkārtotu) izmantošanu;

36. uzskata, ka ir vajadzīgs Eiropas tiesiskais regulējums attiecībā uz mākslīgo intelektu, robotiku un saistītajām tehnoloģijām, kurš noteiktu ētikas principus un pamattiesības saistībā ar šo tehnoloģiju izstrādi, izvēršanu un izmantošanu, kā arī noteiktu drošības un atbildības jautājumus; uzsver, ka Eiropas rūpniecības inovācijas un konkurētspējas nodrošināšanai būs vajadzīgs horizontāls regulējums, kas atspoguļo Savienības vērtības un principus, lai sniegtu konkrētus norādījumus un juridisko noteiktību gan iedzīvotājiem, gan uzņēmumiem — arī tiem, kas atrodas ārpus Eiropas;

37. uzskata, ka ir rūpīgi jāizvērtē jebkāda likumdošanas rīcība, ko īsteno saistībā ar patlaban piemērojamā intelektuālā īpašuma tiesību (IĪT) regulējuma pārskatīšanu, jo tas varētu būtiski ietekmēt joprojām nestabilo un attīstības posmā esošo ES datu ekonomiku; uzskata, ka nevajadzētu paredzēt īpašumtiesības, balstoties uz intelektuālo īpašumu attiecībā uz datiem, kuri nav saistīti ar personām un kurus ģenerē tādas tehnoloģijas kā mākslīgais intelekts;

38. aicina Komisiju atveseļošanas plānā iekļaut konkrētus pasākumus, kas paredz piesaistīt rūpniecības nozares Eiropai, lai stratēģiskās nozarēs pastiprinātu un veicinātu Eiropas rūpniecības uzņēmumu pārvietošanu un dažādošanu un lai, ņemot vērā klimatneitralitātes aspektu, saīsinātu un dažādotu piegādes ķēdes; šai sakarā uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt, lai Savienība ražotu pietiekami daudz stratēģisko preču, tādu kā medicīnas un veselības aprūpes aprīkojums vai atjaunojamo energoresursu enerģija, lai Savienība krīzes laikā būtu pašpietiekama, un šai nolūkā mudina izmantot stimulus, tādus kā prasība iepirkt vairāk vietējo (ES/EEZ) ražojumu no nozarēm, kuras saņem pagaidu atbalstu;

39. atzīst risku, ka Covid-19 krīze varētu radīt pieaugošu ekonomisko nacionālismu un protekcionismu, nopietni apdraudot uz noteikumiem balstītu brīvo tirdzniecību un globālās vērtības ķēdes ražošanas atkārtotas nacionalizācijas un šo ķēžu sadalīšanas dēļ; tādēļ aicina ieinteresētās personas diversificēt un saīsināt savas piegādes ķēdes un padarīt tās ilgtspējīgākas, lai mazinātu neaizsargātību;

40. šai sakarā aicina Komisiju aizstāvēt atvērtu un uz noteikumiem balstītu daudzpusēju tirdzniecības sistēmu, kas atbilst globālajiem centieniem apturēt klimata pārmaiņas un biodaudzveidības zudumu un ES augstajiem vides un sociālajiem standartiem, uzlabo starptautisko tirgu pieejamību ES uzņēmumiem un liedz spēcīgiem starptautisko procesu dalībniekiem ļaunprātīgi izmantot savu ietekmi tirgū; uzskata, ka šai sakarā Savienībai nepieciešamības gadījumā attiecībā uz trešo valstu uzņēmumiem būtu jāizmanto konkurences politika, pārliecinošāk jāpiemēro tirdzniecības aizsardzības instrumenta (TAI) pasākumi, lai sistemātiski cīnītos pret negodīgu dempingu un subsidēšanas praksi, kā arī jāstiprina pastāvošā TAI shēma;

41. aicina Komisiju nekavējoties ierosināt pagaidu aizliegumu, lai stratēģiskās nozarēs Eiropas uzņēmumus nevarētu pārņemt valstīm piederoši uzņēmumi (VPU) vai ar valdībām saistīti uzņēmumi no trešām valstīm; turklāt aicina Komisiju apsvērt savstarpīgumu tirgus pieejamības nodrošināšanā, stiprināt un sistemātiski kontrolēt ārvalstu tiešo ieguldījumu izvērtēšanas satvaru, lai aizsargātu piekļuvi stratēģiskām nozarēm, infrastruktūrai, svarīgām pamattehnoloģijām vai jebkuriem citiem aktīviem drošības un kiberdrošības interesēs, un bloķēt uzņēmumu naidīgu pārņemšanu, lai aizsargātu konkurētspēju un mazinātu tirgus izkropļojumus vienotajā tirgū; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Balto grāmatu par vienlīdzīgu konkurences apstākļu nodrošināšanu attiecībā uz ārvalstu subsīdijām; aicina ievērojami stiprināt un ātri pieņemt Regulu (ES) Nr. 654/2014 (Izpildes regula); uzsver, ka tā ir svarīgs instruments, lai aizsargātu Savienības intereses, kad trešās valstis pieņem nelikumīgus pasākumus, kas negatīvi ietekmē ES uzņēmumus;

42. aicina Padomi turpināt veicināt sarunas par Starptautiskā iepirkuma aktu (IPI), kas paredz savstarpīgumu un kopīgus standartus; aicina Komisiju ierosināt atbilstīgus juridiskos instrumentus, lai novērstu vienotajā tirgū radītos izkropļojumus, tostarp publiskā iepirkuma procedūrās; šai sakarā aicina Komisiju apsvērt iespēju piešķirt prioritāti uzņēmumiem, kuri saglabā savu galveno mītni, ražošanu un darbvietas Savienībā; ņemot vērā to, ka nav stingra IPI un efektīvu starptautisku noteikumu par piekļuvi publiskā iepirkuma tirgiem, aicina Komisiju izvērtēt iespēju ieviest pasākumus tādu Eiropas ražotāju, it īpaši MVU, atbalstam, kuri saskaras ar pieaugošu konkurenci, ko rada jaunietekmes valstis, kas neievēro kopīgos starptautiskās tirdzniecības noteikumus un sociālos un vides standartus;

43. uzskata, ka visaptverošai pieejai rūpniecības stratēģijai, kas aptver visas ES politikas jomas, var būt svarīga nozīme ekonomikas un "rūpniecības" diplomātijā; mudina Komisiju aktīvi izmantot ES tirdzniecības kameru tīklu trešās valstīs, lai izveidotu jaunas darījumdarbības partnerības;

44. atzinīgi vērtē ieceri izveidot ekoloģiski ilgtspējīgu tehnoloģiju, digitālo tehnoloģiju un inovatīvu risinājumu pirmtirgus; uzskata, ka pētniecības un inovāciju finansēšana ir būtisks pamats novatoriskiem rūpniecības projektiem un digitālajām spējām, un uzskata, ka tai jānotiek līdztekus pašreiz Komisijas veiktajai pamatnostādņu analīzei attiecībā uz svarīgiem projektiem visas Eiropas interesēs (*IPCEI*); pauž viedokli, ka noturībai un stratēģiskajai autonomijai jābūt izšķirošiem kritērijiem un ka *IPCEI*jāatbilst Savienības klimatneitralitātes un digitālajiem mērķiem; aicina Komisiju uzlabot pārredzamību *IPCEI* īstenošanā un nodrošināt MVU iesaisti; turklāt aicina Komisiju paātrināt Eiropas līderu un/vai ekosistēmu izveidi stratēģiskās rūpniecības nozarēs, kas spēj konkurēt globālā mērogā un palīdzēs izveidot klimatneitrālu ekonomiku un ieņemt vadošo pozīciju digitālajā jomā, neradot konkurences izkropļojumus Savienībā un nemazinot ticību tirgus atvērtībai un pieejamībai;

45. aicina Komisiju turpināt darbu saistībā ar vērtības ķēdēm, nodrošinot pienācīgu pēcpārbaudi darbībām, kas ierosinātas attiecībā uz sešām stratēģiskajām vērtības ķēdēm, ko identificēja Eiropas Stratēģiskais forums par *IPCEI*, un izstrādāt pārredzamus piemērošanas nosacījumus kopīgiem *IPCEI* projektiem, kas būtu vienādi visās dalībvalstīs, lai nodrošinātu, ka tie sniedz ieguvumu Savienībai kopumā; aicina Komisiju pašreizējos krīzes apstākļos veikt ieguldījumus projektos ar skaidru Eiropas pievienoto vērtību un vienkāršot administratīvos procesus, paplašināt izmaksu atbilstības kritērijus un palielināt finansējumu;

46. uzskata, ka *NGEU* iniciatīva ir ES rūpniecības atveseļošanas no Covid-19 krīzes pirmā posma pamats; aicina Komisiju nodrošināt fonda ātru īstenošanu un prasa nodrošināt Parlamenta pilnvērtīgu iesaisti lēmumu pieņemšanas un īstenošanas procesā, lai nodrošinātu demokrātisku pārskatatbildību un pēc iespējas uzlabotu pārredzamību un parlamentāro kontroli; prasa nodrošināt — lai spētu priekšlaikus efektīvi izmaksāt līdzekļus 750 miljardu EUR apmērā —, ka

a) *NGEU* paredz mērķus sociāliem, ilgtspējīgiem un digitāliem ieguldījumiem, lai mazinātu kaitīgo ietekmi un palielinātu ieguvumus klimatam, videi un sociālajai dimensijai;

b) *NGEU* pievērš īpašu uzmanību maziem un vidējiem uzņēmumiem, kurus vissmagāk skārusi Covid-19 krīze, un atbalsta to piekļuvi finansējumam;

c) ja iespējams, *NGEU* tieši pārvalda Komisija, ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm īstenojot Eiropas programmas, lai saskaņotāk virzītos uz priekšu nolūkā nodrošināt labāku ietekmi uz globālo tirgu un pastiprināt pārredzamību un parlamentāro kontroli, kā arī novērst vienotā tirgus iekšēju un ārēju izkropļošanu un sagraušanu;

d) *NGEU* īstenošanā ņem vērā to dalībvalstu īpatnības, kuras krīze ir skārusi dažādos veidos;

e) *NGEU* sadala finansiālo atbalstu dažādām rūpniecības ekosistēmām, tostarp mikrouzņēmumiem un MVU, atkarībā no gūtā kaitējuma, sociālās ietekmes, piedzīvotajām grūtībām un no valsts atbalsta shēmām jau saņemtā valsts finansiālā atbalsta apjoma, ņemot vērā dažādu vērtību ķēžu savstarpējo strukturālo atkarību; *NGEU* īstenošanā tiek ņemta vērā pieredze, kas gūta no iepriekšējiem publiskā atbalsta pasākumiem, reaģējot uz 2008.–2009. gada finanšu un ekonomikas krīzi, un to ietekmes uz stabilitāti un ilgtermiņa ekonomikas un sociālo atveseļošanos; *NGEU* ir atkarīgs no kritērijiem, kas nodrošina, ka finansējums netiek izmantots vecu parādu apmaksai vai novecojušu tehnoloģiju uzturēšanai un ka atbalstu saņem uzņēmumi, kuri veicina ilgtermiņa izaugsmi un kuriem ir liels potenciāls atdzīvināt

ekonomiku; *NGEU* īstenošanā tiek ņemts vērā, ka atveseļošanas izdevumi būtu jānovirza arī klimatam nekaitīgām un inovāciju veicinošām nozarēm ar daudzkāršojošu ietekmi, kuras sekmēs ES turpmāko ekonomikas stabilitāti;

f) *NGEU* atbalsta valstu fiskālās shēmas, kas stimulē privātā sektora kapitālieguldījumus un ļauj uzņēmumiem daļu no fonda sniegtajiem aizdevumiem pārvērst pašu kapitālā;

g) *NGEU* paredz īpašu finansējumu uzņēmumiem, it īpaši MVU, mikrouzņēmumiem un jaunuzņēmumiem, kuru uzņēmējdarbības plāni un darbības ir saistīti ar būtiskām inovācijām, tehnoloģijām un pakalpojumiem, tostarp digitālās un zaļās pārkārtošanās veicināšanu, vai kuru darbības ir nepieciešamas Savienības stratēģiskajai autonomijai kritiskās nozarēs, jo īpaši pastiprinot ekonomisko apriti, uzlabojot resursefektivitāti un energoefektivitāti un nodrošinot ietaupījumus un pāreju uz atjaunojamo energoresursu enerģiju; *NGEU* palīdz mūsu piegādes ķēdes padarīt noturīgākas un mazāk atkarīgas, veicot repatriāciju, to dažādošanu un stiprināšanu, vienlaikus izvairoties no tādu uzņēmumu diskriminēšanas, kuri nonākuši ārkārtas situācijā un kuriem nepieciešams atbalsts pārkārtošanās procesā;

h) *NGEU* piešķir finansējumu lieliem uzņēmumiem ar nosacījumu, ka šiem uzņēmumiem ir ticami plāni pārejai uz klimatneitrālu uzņēmējdarbības modeli;

i) *NGEU* stiprina EIB garantiju programmu un paredz, ka tā papildina valsts programmas, lai *NGEU* būtu vērtīgs papildinājums un stiprinātu to ietekmi uz vietas;

j) *NGEU* dod priekšroku uzņēmumiem, kas apņemas nodrošināt pārredzamību un ES finansējuma pamanāmību, ir izveidojuši sistēmas darba ņēmēju līdzdalībai uzņēmuma lietās un izpilda savus nefinanšu ziņošanas pienākumus;

47. uzsver, ka ir jāatbalsta ilgtspējīga un taisnīga atveseļošana, kas nodrošinātu iedzīvotāju labklājību pēc Covid-19 krīzes; uzskata, ka fondam būtu jāveicina Eiropas rūpniecības nozaru ilgtspēja un konkurētspēja, kā arī jānodrošina godīga un taisnīga rūpniecības digitālā un zaļā pārkārtošanās;

48. uzskata, ka pašreizējās krīzes laikā Savienībai būtu jāgatavojas un jāplāno otrais rūpniecības stratēģijas posms, proti, jānodrošina nozaru konkurētspēja, ekoloģiskā ilgtspēja un digitalizācija, kā rezultātā tiktu panākta ilgtermiņa noturība, kuras pamatā ir sociālā atbildība; atgādina, ka dalībvalstīm būs izšķiroša nozīme sekmīgas atveseļošanas panākšanā, maksimāli izmantojot ES ierobežotos resursus, un ka rūpniecības politikai jākļūst par Komisijas horizontālo uzdevumu;

49. uzskata, ka Savienībai vajadzīga rūpniecības stratēģija, kas ietver vides veselības un biodaudzveidības aizsardzību, un uzstāj, ka ir jāpanāk ātrāka mūsu rūpniecības klimatneitrāla pārveide; uzsver, ka ieguldījumiem jābūt saderīgiem ar klimatneitralitātes mērķiem 2050. gadam un ka pretējā gadījumā pastāv risks, ka tie kļūs par balasta aktīviem un ka mēs nespēsim atbrīvoties no fosilajā kurināmajā balstītām un videi kaitīgām tehnoloģijām;

50. uzsver, ka patiesi efektīva Eiropas rūpniecības stratēģija un politika ir jābalsta uz vērienīgu klimatrīcību un Klimata aktā izvirzītajiem mērķiem, nodrošinot ceļvedi, kas palīdzētu izveidot nākotnes rūpniecību, visām nozarēm iesaistoties klimatneitralitātes mērķa sasniegšanā pēc iespējas ātri, bet ne vēlāk kā līdz 2050. gadam;

51. uzsver, ka jaunā rūpniecības stratēģija ir jāpieskaņo mērķim līdz 2050. gadam sasniegt klimatneitrālu ekonomiku, vienlaikus uzsverot, ka Eiropas klimata politikai ir jābūt pamatotai ar pierādījumiem;

52. uzskata, ka mazemisiju un nulles emisiju tehnoloģijām, atjaunojamiem energoresursiem un ilgtspējīgiem produktiem, procesiem un pakalpojumiem visā vērtības ķēdē no izejvielām līdz energoietilpīgām nozarēm, ražošanas nozarei un rūpniecības pakalpojumu nozarei ir ievērojams potenciāls vietējos un pasaules tirgos; tāpat uzskata, ka Klimata akts lielā mērā veicinās centienu racionalizēšanu virzībā uz klimatneitralitātes panākšanu vēlākais līdz 2050. gadam, Savienības tiesību aktos paredzot klimata mērķus 2030. un 2050. gadam; uzskata, ka ir vajadzīgs arī holistiskāks un

sistemātiskāks politikas satvars, lai nodrošinātu visu Savienības politikas virzienu saskaņotību, ilgtermiņa noteiktību un regulatīvo prognozējamību ieguldītājiem un viendabīgāku, pārredzamu un iekļaujošu pārvaldības pieeju visās politikas jomās, veidojot pamatu skaidrai un paredzamai stratēģijai Eiropas nozarēm;

53. atzinīgi vērtē ierosināto Rūpniecības foruma iniciatīvu; aicina Komisiju turpināt izstrādāt šo iniciatīvu un tās ietvaros izveidot dialogu, kurā līdzsvaroti pārstāvēti visi attiecīgie zinātnes eksperti, organizācijas un ieinteresētās personas, tostarp pilsoniskā sabiedrība, patērētāju organizācijas un arodbiedrības, un noteikt forumam uzdevumu pastāvīgi veikt uzraudzību un regulāri ziņot par atsevišķu rūpniecības nozaru ES līmenī progresu virzībā uz klimatneitralitātes mērķiem, kas jāsasniedz vēlākais līdz 2050. gadam, un Konsultēt Komisiju par ieguldījumu devumu un atbilstību ES vides un klimata mērķiem saskaņā ar Regulu par enerģētikas savienības pārvaldību;

54. uzskata, ka visām nozarēm būtu jāsniedz ieguldījums Savienības klimata mērķu sasniegšanā, un šajā sakarībā uzsver, ka Komisijai būtu svarīgi izstrādāt konkrētu nozaru stratēģijas, nosakot darbības, kas ir vajadzīgas, lai sasniegtu šos mērķus un nodrošinātu politikas saskaņotību; mudina ātri pakāpeniski beigt izmantot fosilos kurināmos un izveidot ļoti efektīvu un klimatneitrālu energosistēmu ar starptautiskā līmenī konkurētspējīgām cenām rūpniecības nozarēm; uzsver, ka tīrai, ilgtspējīgai un cenas ziņā pieejamai enerģijai un izejvielām ir būtiska nozīme pārejā uz lielā mērā energoefektīvu un klimatneitrālu ekonomiku; uzsver, ka ir jānodrošina, lai tādu energoavotu kā dabasgāze izmantošana būtu tikai pārejas pasākums, ņemot vērā mērķi vēlākais līdz 2050. gadam sasniegt klimatneitralitāti; uzsver, ka ES enerģijas tirgus tālākai integrācijai būs nozīmīga loma energoapgādes pieejamības cenas ziņā un drošības veicināšanā; šai sakarā uzsver nepieciešamību paātrināt atjaunojamo energoresursu kapacitātes attīstību un integrēšanu enerģijas veidos un sekmēt ūdeņraža ražošanas izvēršanu, balstoties uz atjaunojamo energoresursu elektroenerģiju, kas var būt transformatīva tehnoloģija nozarēs, kurās ir grūti samazināt emisijas; atzinīgi vērtē Tīrā ūdeņraža alianses un Mazoglekļa nozaru alianses izveidi; uzsver, ka, lai īstenotu enerģētikas pārkārtošanu, ir jāpaātrina pētījumi par liela mēroga ūdeņraža un videi nekaitīgas degvielas ražošanas un dekarbonizācijas tehnoloģijām, piemēram, oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas rūpnieciskos procesos infrastruktūru, bioenerģijas iekārtām un ražotnēm, un jāizskata enerģijas ģeotermālo avotu potenciālā izmantošana; atkārtoti norāda, ka šai nolūkā ir jānodrošina plaša piekļuve cenas ziņā pieejamai energoinfrastruktūrai un atbalsta infrastruktūrai, kas atbilst energoietilpīgu nozaru dekarbonizācijas vajadzībām;

55. aicina ES iestādes, dalībvalstis, reģionus, rūpniecības nozari un visus citus attiecīgos dalībniekus sadarboties, lai uzlabotu energoefektivitāti Eiropā, lai Savienībā izveidotu klimata ziņā nozīmīgu tehnoloģiju un inovāciju pirmtirgus un lai piešķirtu prioritāti ieguldījumiem enerģijas infrastruktūrā; aicina Komisiju nodrošināt, ka efektīvāk tiek izmantoti EIB kā tā dēvētās Savienības klimata bankas instrumenti, lai sekmētu ilgtspējīga finansējuma pieejamību publiskajam un privātajam sektoram un palīdzētu uzņēmumiem dekarbonizācijas procesā;

56. uzsver, ka visās ekonomikas nozarēs ir vajadzīga izmaksu ziņā konkurētspējīgas atjaunojamo energoresursu enerģijas kapacitātes liela mēroga izvēršana; atzīst, ka Savienībai ir 40 % no visas pasaules atjaunojamo energoresursu enerģijas patentiem, un uzsver, ka tai arī turpmāk ir jāsaglabā līderpozīcija transformatīvu atjaunojamo energoresursu tehnoloģiju jomā; šajā saistībā uzsver, ka ir jāizstrādā stingra rūpniecības politika attiecībā uz atjaunojamiem energoresursiem, ietverot gan piedāvājuma, gan pieprasījuma politikas virzienus un darot iespējamu atjaunojamo energoresursu nozares integrēšanu, kam ir izšķiroša nozīme, lai nodrošinātu Eiropas ilgtermiņa energoapgādes drošību, līderpozīcijas tehnoloģiju jomā un stratēģisko autonomiju; mudina Komisiju atjaunojamo energoresursu enerģijas tehnoloģijas atzīt par būtisku stratēģisku vērtību ķēdi un rūpniecības ekosistēmu, kas ir atbilstīga finansējuma saņemšanai no Stratēģisko investīciju mehānisma, kā arī pienācīgi iekļaujama gaidāmajā rūpniecības forumā; uzsver, ka jāsagatavo atbalsta pasākumi atjaunojamo energoresursu enerģijas tehnoloģiju attīstībai Eiropā un jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi Savienības un trešo valstu ražotājiem;

57. uzsver — lai Eiropas rūpniecība būtu konkurētspējīga, tā jāatbalsta ar efektīvu, ilgtspējīgu un pilnībā savstarpēji izmantojamu transporta, digitālo un enerģētikas infrastruktūras tīklu; aicina izstrādāt ilgtermiņa investīciju politiku, lai aprīkotu un atjaunotu infrastruktūru un samazinātu administratīvos šķēršļus, kas kavē Eiropas tīklu strauju attīstību; aicina piešķirt lielāku finansējumu Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentam tā trijās nozarēs, lai veicinātu ieguldījumus infrastruktūrā, starpsavienojumos, digitalizācijā un viedajos tīklos, kas saderīgi ar Eiropas zaļā kursa mērķiem; tāpat uzsver, ka ir jāpaātrina kopīgu interešu projekti (KIP) un pēc iespējas ātrāk jāpārskata Eiropas Enerģētikas tīklu (TEN-E) regula;

58. uzsver, ka aprites ekonomika un nulles piesārņojuma ekonomika var modernizēt Savienības ekonomiku, samazināt tās enerģijas un resursu patēriņu, piešķirt prioritāti atkritumu rašanās novēršanai, sniegt stimulus inovācijai un pārveidot rūpniecības nozares un to vērtību ķēdes, ražojumus, ražošanas procesus un uzņēmējdarbības modeļus, tādējādi sekmējot Savienības ekonomikas dematerializāciju un detoksifikāciju un mazinot Eiropas atkarību no primāriem materiāliem, un vienlaikus stimulējot inovāciju, tostarp radot tirgus nulles emisiju, mazoglekļa un atjaunojamo energoresursu risinājumiem, kas var aizstāt uz fosilajiem kurināmajiem balstītos produktus un materiālus, un izstrādājot jaunas ekodizaina tehnoloģijas un risinājumus, lai novērstu ietekmi uz vidi; uzsver spēcīgo sinerģiju starp klimatrīcību un aprites ekonomiku, it īpaši energoietilpīgās, resursietilpīgās un renovācijas nozarēs, un uzsver, ka dažādām nozarēm ir atšķirīgi dekarbonizācijas risinājumi un izejas punkti; uzsver, ka aprites bioekonomika un uz koksnes resursiem balstīta rūpniecība spēs veicināt rūpniecības konkurētspēju un ilgtspēju;

59. atgādina, ka Eiropas klimata un enerģētikas politikai būs nepieciešami lieli metālu un minerālu apjomi tās stratēģiskajām tehnoloģijām; pauž bažas par to, ka Eiropa daudzu šo metālu un minerālu piegādē ir ļoti atkarīga no citām pasaules valstīm un pakāpeniski zaudē savu daļu pasaules mērogā, pat attiecībā uz materiāliem, kuru izmantošanai tai ir rūpnieciskās jaudas; uzsver, ka Eiropas autonomiju stratēģiskajās nozarēs nevar sasniegt bez konkurētspējīgas un ilgtspējīgas ES ekosistēmas attiecībā uz pamata, retiem un kritiski svarīgiem materiāliem no primāriem un sekundāriem avotiem; šai sakarā uzsver aprites ekonomikas rīcības plāna nozīmi, bet stingri norāda, ka Eiropai ir jāpalielina spējas visos izejvielu vērtību ķēdes posmos — ieguvē, pārstrādē, kausēšanā, attīrīšanā un pārveidē; pauž viedokli, ka rīcības plāna kritisko izejvielu jomā tvērumam un alianses darbības jomai nevajadzētu aprobežoties ar kritiskajām izejvielām un to mērķim vajadzētu būt integrētas ekosistēmas izveidei dažādiem materiāliem, metāliem un minerāliem, kas nepieciešami rūpniecības pārkārtošanai;

60. aicina Komisiju izstrādāt Eiropas stratēģiju par atjaunojamo energoresursu un resursefektīvu un energoefektīvu tehnoloģiju eksportu un importu;

61. uzsver potenciālu, kas piemīt nozaru sasaistei un enerģiju patērējošu nozaru, tādu kā ēkas un transports, savstarpējai savienošanai, un šai sakarā atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par enerģētikas sistēmas integrāciju;

62. aicina nodrošināt ievērojamu finansējuma plūsmu ēku energosistēmu atjaunošanai, lai ar vajadzīgajiem līdzekļiem atveseļošanas plāna ietvaros sekmētu plānoto "renovācijas viļņa" iniciatīvu; uzsver, ka gaidāmajā priekšlikumā par renovācijas vilni un dalībvalstu pienākumā izstrādāt ilgtermiņa stratēģijas, lai iegūtu ļoti energoefektīvu un dekarbonizētu ēku fondu, nedalīta prioritāte būtu jāpiešķir energoefektivitātes prioritātes principam, tādējādi paātrinot padziļinātu renovāciju un uz fosilajiem kurināmiem balstītu un neefektīvu apkures un dzesēšanas sistēmu nomaiņu; uzsver, ka integrētas padziļinātas renovācijas programmas, kas ietver visu pašvaldību vai rajonu, var izvērst ar mazākām izmaksām un ātrāk, nodrošinot ieguvumus patērētājiem un samazinot enerģijas izmaksas;

63. norāda, ka sildīšanas un dzesēšanas procesi joprojām rada vienu no būtiskākajiem enerģijas patēriņiem rūpniecības nozarē; tādēļ uzsver, ka, lai paātrinātu centienus rūpniecībā samazināt siltumnīcefekta gāzu (SEG) emisijas, ir pilnībā jāizmanto rūpnieciskās sildīšanas un dzesēšanas energoefektivitātes potenciāls ar plašāku un uz atjaunojamiem energoresursiem balstītu elektrifikāciju, siltumsūkņiem, rūpniecības kopu labāku izmantošanu un simbiozēm, kas piedāvā ievērojamu samazināšanas potenciālu daudzās nozarēs;

64. uzsver zaļās mobilitātes potenciālu darbvietu radīšanā, Eiropas rūpniecības izaugsmē un tādu investīciju veicināšanā, kuru mērķis ir paplašināt ilgtspējīgu transporta infrastruktūru, kas ļautu panākt daudzkāršojošu ietekmi, pateicoties pasūtījumiem, kurus saņemtu ļoti dažādi dalībnieki — darbuzņēmēji, apakšuzņēmēji, piegādātāji un to apakšuzņēmēji —, un samazinātu transporta nozares emisijas; uzsver, ka ir jāpaātrina Eiropas Akumulatoru alianses izveide, lai izmantotu tās stratēģiskās vērtību ķēdes potenciālu, palielinātu inovatīvu vietēji ražotu akumulatoru un metāla pārstrādes Eiropā iespējas un nodrošinātu Eiropas pievienoto vērtību, sekmējot Eiropas autobūves nozares konkurētspēju, un atvieglotu pāreju uz dekarbonizētu elektroenerģijas sistēmu; aicina vairāk ieguldīt ātrgaitas vilcienos un pilsētu dzelzceļa tīklu atjaunošanā, kā arī nulles emisiju un mazemisiju sabiedriskajā transportā; uzsver, ka ir jāsekmē zaļā mobilitāte, ieguldot labākā infrastruktūrā, piemēram, plašākā uzlādes staciju tīklā; uzskata, ka blīvāks uzlādes staciju tīkls ļaus ievērojami ātrāk paplašināties elektrotransportlīdzekļu tirgum, pozitīvi ietekmējot mūsu vidisko un oglekļa pēdu; tādēļ aicina Komisiju iesniegt plaša

mēroga stratēģiju par elektrotransportlīdzekļu ātras uzlādes infrastruktūras ieviešanu, lai nodrošinātu, ka patērētāji iegādāsies elektrotransportlīdzekļus, jo būs pārliecināti par tehnoloģijas potenciālu un varēs piekļūt plašam atbilstīgas uzlādes infrastruktūras tīklam, un lai atbalstītu Eiropā bāzētu transportlīdzekļu ražošanu;

65. uzskata, ka sekmīgai enerģētikas pārkārtošanai Eiropai būs nepieciešams liels daudzums cenas ziņā pieejamas nulles emisiju un mazoglekļa atjaunojamo energoresursu enerģijas, kas iegūta arī trešās valstīs un piegādāta, izmantojot atbalsta infrastruktūru; prasa izvirzīt ES stratēģiskās iniciatīvas un enerģētikas politiku Savienības ārpolitikas un kaimiņattiecību politikas centrā, ietverot finansiālu atbalstu atjaunojamos energoresursos balstītas ūdeņraža un zaļās elektroenerģijas aliansēm; uzskata, ka šīs alianses būtu jāiekļauj arī tirdzniecības nolīgumos; uzsver spēcīgu aliansu nozīmi resursu un izejvielu nepietiekamības un ilgtspējīgas ieguves jautājumu risināšanā;

66. atgādina par ES 2019. gada ģenerālplānu par energoietilpīgu nozaru konkurētspējīgu pārkārtošanu, kura mērķis ir pārejas pārvaldība, vienlaikus saglabājot Eiropas nozaru konkurētspēju, un aicina Komisiju īstenot ieteikumu palīdzēt aizstāt importu no trešām valstīm, kas pienācīgi nenodrošina atbilstību vides standartiem, un mudināt ES globālos tirdzniecības partnerus noteikt vērienīgākus klimata mērķus;

67. prasa pārskatīt ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu (ES ETS) saskaņā ar klimata mērķiem un oglekļa ievedkorekcijas mehānismu (*CBAM*), lai veicinātu pārdomātu ražošanas repatriāciju un īsākas vērtību ķēdes; uzsver *CBAM* potenciāli svarīgo nozīmi oglekļa emisiju pārvirzes novēršanā;

68. norāda, ka vairāk nekā puse no pasaules IKP ir atkarīga no dabas un tās nodrošinātajiem pakalpojumiem, turklāt vairākas nozares ir daudzējādā ziņā saistītas ar dabu; norāda, ka resursu ieguve un apstrāde izraisa vairāk nekā 90 % bioloģiskās daudzveidības zuduma un ūdens trūkuma; uzsver, ka Eiropas rūpniecības politikai vajadzētu būt saskaņotai ar mērķiem, kas noteikti Bioloģiskās daudzveidības stratēģijā 2030. gadam;

69. uzsver, ka, pamatojoties uz pieeju "Viena veselība", dabas ekosistēmu saglabāšanai ir izšķiroša nozīme tādu cilvēku pamatvajadzību kā dzeramais ūdens, tīrs gaiss un auglīga augsne nodrošināšanā; prasa steidzami izstrādāt stabilus rādītājus, lai novērtētu ietekmi uz bioloģisko daudzveidību un nodrošinātu piesārņojuma progresīvu samazināšanu, kā izklāstīts ES Bioloģiskās daudzveidības stratēģijā;

70. norāda, ka rūpniecība joprojām rada vislielāko vides piesārņojumu, novadot piesārņojošās vielas gaisā, ūdenī un augsnē; uzsver, ka Rūpniecisko emisiju direktīva paredz piesārņojošu vielu izplūdes mazināšanas pienākumus lielām ražotnēm; ar nepacietību gaida plānoto nulles piesārņojuma rīcības plānu attiecībā uz gaisu, ūdeni un augsni un Rūpniecisko emisiju direktīvas pārskatīšanu, kam būtu jāveicina ievērojams rūpnieciskā piesārņojuma samazinājums;

71. uzsver, ka rūpniecības politikā ir svarīgi iekļaut reģionālo dimensiju, jo starp reģioniem pastāv noturīgas ekonomiskās atšķirības, kuras koronavīrusa krīzes ietekmē varētu padziļināties; uzsver — lai mazinātu un novērstu situācijas pasliktināšanos reģionos, reģionālo atveseļošanas plānu ietvaros ir jāpanāk progress ilgtspējīgas pārkārtošanas stratēģiju izstrādē un ekonomikas atveseļošanas programmas ir jāapvieno ar aktīvām darba tirgus programmām; aicina Komisiju cieši sadarboties ar dalībvalstīm, lai sagatavotu vidēja termiņa un ilgtermiņa prognozes attiecībā uz darba tirgū vajadzīgajām prasmēm;

72. šai sakarā uzsver Eiropas strukturālo un investīciju fondu (ESI fondu) nozīmi kvalitatīvu un pienācīgi atalgotu darbvietu radīšanas, uzņēmējdarbības konkurētspējas, ilgtspējīgas ekonomiskās izaugsmes atbalstīšanā un izglītības un apmācības sistēmu modernizēšanā un uzlabošanā;

73. uzsver, ka jāatbalsta taisnīga, iekļaujoša un godīga pārkārtošanās un ne vien jānodrošina prasmju pilnveide un darbvietas jaunās ekonomikas nozarēs, bet arī jānovērš sociālā un ekonomiskā nevienlīdzība, lai garantētu, ka neviens nav atstāts novārtā un ka neviens strādājošais netiek atstumts no darba tirgus; uzskata, ka labi izstrādāts Taisnīgas pārkārtošanās mehānisms, tostarp Taisnīgas pārkārtošanās fonds, būs svarīgs instruments, lai veicinātu šo divējo pārkārtošanos un sasniegtu vērienīgos klimatneitralitātes mērķus; uzstāj, ka, lai nodrošinātu iekļaujošāku pārkārtošanos un mazinātu tās sociālo ietekmi, visas vietējās ieinteresētās personas, tostarp pilsoniskās sabiedrības un kopienu pārstāvji, būtu jāiesaista

teritoriālo taisnīgas pārkārtošanās plānu izstrādē un īstenošanā; uzsver, ka šajā saistībā būtiska nozīme ir ilgtspējīgām investīcijām tehnoloģijās, lai atbalstītu reģionālo tautsaimniecību ilgtermiņa ekonomisko attīstību; uzsver, ka stabils Taisnīgas pārkārtošanās mehānisma finansējums, tostarp ievērojami papildu budžeta resursi, būs galvenais elements Eiropas zaļā kursa sekmīgā īstenošanā;

74. uzskata, ka ir jāstiprina reģionu savstarpējā sadarbība, kuras mērķis ir panākt ilgtspējīgu un digitālu pārkārtošanos, piemēram, pārdomātas specializācijas stratēģijas, lai stimulētu reģionālās ekosistēmas; tādēļ prasa Komisijai atbalstīt tādu instrumentu izstrādi, kas reģioniem sniedz skaidru ceļvedi ar pielāgotu pieeju, lai nodrošinātu līderpozīcijas rūpniecībā;

75. uzskata, ka rūpniecības pārveides nolūkā ir būtiski jāpastiprina pētniecības un izstrādes centieni un jaunas zināšanas un inovācija jāintegrē pašreizējos tirgos un jāizmanto jaunu tirgu radīšanā; uzsver, ka inovācija ir viens no vadošo rūpniecības ekosistēmu dzinējspēkiem un tas būtu jāņem vērā pastiprinātā atbalstā inovācijai un uzņēmējdarbībai visos inovācijas cikla posmos; uzsver, ka ir jāpalielina pētniecības, it īpaši kvalitatīvu publiskā sektora pētījumu, izstrādes un inovāciju izdevumi kā galvenais elements divējas pārkārtošanās panākšanā, Savienības stratēģiskās autonomijas uzlabošanā un ilgtermiņa konkurētspējas palielināšanā; šai sakarā aicina dalībvalstis izpildīt apņemšanos 3 % no to IKP ieguldīt pētniecībā un izstrādē, lai saglabātu Savienības vadošo pozīciju globālajā konkurencē; pauž nožēlu par MVU pašreizējo inovācijas spēju trūkumu, kura iemesls ir nepieciešamā riska kapitāla nepietiekamība un administratīvo procedūru izmaksas un sarežģītība, kā arī atbilstīgu prasmju un informācijas pieejamības trūkums;

76. uzsver, ka jāpalielina budžets Savienības rūpniecības pārveides pamatā esošajām programmām, un šai sakarā atgādina Parlamenta nostāju par labu pamatprogrammas "Apvārsnis Eiropa" budžeta palielināšanai līdz 120 miljardiem EUR un programmas atbilstības Savienības klimatneitralitātes mērķiem nodrošināšanai, kā arī programmu "*InvestEU*" un "Digitālā Eiropa" atbalstam, izmantojot atbilstīgus finansēšanas instrumentus revolucionāru tehnoloģiju un inovāciju tirgus attīstībai, veicinot arī reģionālo, valsts, Eiropas un privāto finansējuma avotu sinerģiju; aicina efektīvi atbalstīt Eiropas Inovācijas padomi (EIP) un Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūtu (EIT) un stiprināt to misijas; uzstāj, ka ievērojama daļa finansējuma, kas pieejama MVU saskaņā ar pamatprogrammu "Apvārsnis Eiropa", būtu jāīsteno ar EIP starpniecību un izmantojot programmas sadarbības daļas, lai rastu jaunus risinājumus un sekmētu gan papildu, gan arī revolucionāru inovāciju; atbalsta Eiropas partnerības izveidi pamatprogrammas "Apvārsnis Eiropa" ietvaros, lai piesaistītu privātā sektora investīcijas nolūkā sekmēt zināšanu, tehnoloģiju un inovāciju pārnesi no pētniecības centriem un universitātēm uz rūpniecības procesiem, izmantojot rūpniecības ekosistēmu shēmu, kā arī lai atbalstītu atveseļošanu un zaļo un digitālo pārkārtošanos; aicina Komisiju arī nodrošināt, lai šīs partnerības būtu pārredzamas un iekļaujošas visā to īstenošanas gaitā, jo īpaši attiecībā uz to stratēģisko pētniecības programmu un gada darba programmām; uzsver, ka to īstenošanā būtu jāizslēdz jebkāds interešu konflikts un ka tām būtu jāgarantē patiesa pievienotā vērtība sabiedrībai;

77. šajā saistībā arī uzskata, ka labāk sagatavotai un noturīgākai sabiedrībai ir būtiska nozīme, risinot Eiropas vai pasaules mēroga revolucionārus notikumus un sniedzot visaptverošus politiskus risinājumus un ka šai sakarā ļoti būtiska nozīme ir saskaņotiem ieguldījumiem pētniecībā un izstrādē; šai sakarā aicina Komisiju atbalstīt mērķtiecīga instrumenta izveidi sagatavotības pandēmijai un sociālās noturības jomā, jo šāds pasākums nodrošinātu apstākļus labākai koordinēšanai ES līmenī, palīdzētu noteikt prioritārās jomas un uzsākt darbības, kurām nepieciešami augstas kvalitātes medicīniskie pētījumi un koordinēti ieguldījumi pētniecībā un izstrādē;

78. atgādina, ka farmācijas nozare, kas balstīta uz pētniecību, ir svarīga nozare, kas palīdz nodrošināt cenas ziņā pieejamu zāļu ražošanas kvalitāti un piegādi visiem pacientiem, kam tās ir vajadzīgas, stiprina inovāciju, noturību, pieejamību un reaģētspēju Savienībā un palīdz risināt nākotnes problēmas; atkārtoti norāda, ka jāievieš zāļu trūkuma riska mazināšanas plāns, lai pārvaldītu jebkādas kritiski svarīgu zāļu piegādes ķēdes neaizsargātības un riskus, nodrošinātu turpmāko inovāciju un risinātu neizpildītās, neapmierinātās vajadzības, kā arī atbalstītu veselības aprūpes sistēmu noturīgumu, reaģētspēju un gatavību risināt nākotnes problēmas, tostarp saistībā ar pandēmiju;

79. uzsver svarīgu pamattehnoloģiju nozīmi tehnoloģiskās un inovācijas kapacitātes veidošanā Eiropas Savienībā; aicina Komisiju pielāgot pamatprogrammu "Apvārsnis Eiropa" un savu rūpniecības stratēģiju transformatīvu tehnoloģiju izstrādei, izvēršanai un tirdzniecībai Savienībā, lai novērstu plaisu starp inovācijām un izvēršanu tirgū, nodrošinot riska finansējumu agrīna posma tehnoloģijām un demonstrējumu projektiem un izstrādājot agrīnas vērtības ķēdes, lai pirmām kārtām

atbalstītu komerciālās, tirgū laižamās, nulles emisiju un mazemisiju, atjaunojamo energoresursu, energoefektīvas un resursefektīvas aprites tehnoloģijas un ražojumus, procesus, pakalpojumus un uzņēmējdarbības modeļus, kā arī lai atbalstītu pētniecības infrastruktūras attīstību, cita starpā ar mērķi samazināt pastāvošās dalībvalstu atšķirības; mudina Komisiju un dalībvalstis izveidot vienotos kontaktpunktus, kas spētu sniegt informāciju par finansējuma iespējām transformatīvu tehnoloģiju rūpnieciskajiem demonstrējumu projektiem;

80. aicina Komisiju izvērtēt pasākumus, lai novērstu potenciālo zināšanu un inovācijas zudumu pašreizējās krīzes laikā, tostarp instrumentus, ar ko atbalsta uzņēmumus, lai tie uz laiku dalītos darba ņēmēju zināšanās ar sabiedriskām pētniecības organizācijām un universitātēm, tādējādi nodrošinot valsts un privātā sektora pētniecību publisko prioritāšu jomā, kā arī saglabājot nodarbinātības un inovācijas spēju krīzes laikā;

81. aicina Komisiju kopā ar dalībvalstīm izstrādāt iespējamos nodokļu atvieglojumus, lai palielinātu investīcijas pētniecībā un izstrādē, kas ir ievērojami samazinājušās Covid-19 krīzes dēļ;

82. aicina Komisiju arī turpmāk atbalstīt Eiropas uzņēmumu spēju izmantot inovatīvus risinājumus, pamatojoties uz visaptverošu intelektuālā īpašuma (IĪ) režīmu, veicināt elastīgu licencēšanu, lai saglabātu efektīvu aizsardzību to investīcijām pētniecībā un izstrādē, nodrošinātu godīgu peļņu un vienlaikus turpinātu tādu atvērtu tehnoloģiju standartu izstrādi, kas atbalsta konkurenci un izvēli, kā arī ES rūpniecības iesaisti pamattehnoloģiju izstrādē;

83. atzīst, ka Eiropas konkurētspējas veicināšanā izšķirošs faktors ir spēcīgs intelektuālā īpašuma tiesību regulējums, lai apkarotu rūpniecisko spiegošanu un viltošanu, tādēļ aicina Komisiju saglabāt un stiprināt šo sistēmu; uzsver, ka jānodrošina paritāte ar ASV un Ķīnu dzīvības zinātnes intelektuālā īpašuma stimulos, lai Eiropa arī turpmāk būtu pievilcīga vieta investīcijām pētniecībā un izstrādē un rūpniecības attīstībai; aicina Komisiju saglabāt un attīstīt Eiropas pasaules līmeņa IĪ sistēmu, veicinot spēcīgu IĪ aizsardzību, stimulus un apbalvošanas mehānismus pētniecībai un izstrādei, lai piesaistītu investīcijas nākotnes inovāciju attīstībai sabiedrības interesēs; atzinīgi vērtē paziņojumu par rīcības plānu intelektuālā īpašuma jomā, kas varētu veicināt Eiropas devumu standartu izstrādē; atbalsta ilgtspējīgu ražošanu un darbvietas, kā arī ES augstas kvalitātes ražojumu pievilcības un reputācijas veicināšanu visā pasaulē; aicina Komisiju sekmēt ļoti svarīgu vides un klimata tehnoloģiju pārnesi uz jaunattīstības valstīm, šādām tehnoloģijām piešķirot atvērtās licences;

84. aicina Komisiju pēc iespējas drīzāk īstenot Eiropas vienoto patentu, kā paredzēts 2013. gada 19. februāra nolīgumā par vienotā patenta jurisdikciju;

85. uzsver, cik svarīga ir rūpniecības pārveides visaptveroša un efektīva vispārējā pārvaldība, nodrošinot atbilstību attiecīgajiem ES tiesību aktiem un stratēģijām, it īpaši Eiropas zaļā kursa mērķiem, kam ir izšķiroša nozīme tās panākumos; atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir noteikusi 14 ekosistēmas un izvēlējusies iekļaujošu pieeju, apvienojot visus vērtības ķēdes dalībniekus, lai veicinātu Eiropas vadošās pozīcijas stratēģiskajās nozarēs un konkurētspēju pasaules mērogā; uzsver nepieciešamību nodrošināt, lai MVU varētu attīstīties katrā no šīm ekosistēmām; norāda uz nepieciešamību nodrošināt identificēto rūpniecisko ekosistēmu pārredzamību, jo īpaši attiecībā uz kritērijiem, kas jāizpilda, lai iekļautos ekosistēmā, un nodrošināt arī precīzu sadalījumu pa dalībnieku veidiem katrā identificētajā ekosistēmā un informēšanu par rezultātiem un apspriestajām tēmām, atgādinot arī par Rūpniecības foruma un aliansu uzdevumiem saistībā ar šīm ekosistēmām; uzsver, ka būtu jānodrošina pilsoniskās sabiedrības, patērētāju tiesību aizsardzības organizāciju un arodbiedrību pienācīga iesaiste gan visaptverošo, gan arī nozaru rūpniecības stratēģiju un prioritāšu noteikšanā; uzsver, ka ekosistēmām jāietver visas saiknes ar vērtību ķēdēm, tostarp MVU, un uzsver, ka MVU ir būtiska nozīme rūpniecības aliansu un to ražošanas ķēžu veidošanā; uzsver, ka aliansēm ir vajadzīgi atbilstīgi finanšu instrumenti;

86. uzskata, ka, izmantojot uzlabotu un viedu ražošanu, nākamās industriālās revolūcijas galvenie elementi būs ekosistēmas, kas nodrošinās cenas ziņā pieejamu, tīru, ilgtspējīgu un drošu enerģiju, kā arī nepieciešamo enerģētikas infrastruktūru, transformatīvas ražošanas un pakalpojumu sniegšanas metodes; aicina veikt ekosistēmu analīzi, lai novērtētu katras nozares vajadzības tās pārkārtošanās procesā un palīdzētu izstrādāt pārkārtošanās plānu; turklāt uzskata, ka rūpniecības, akadēmisko aprindu, MVU, jaunuzņēmumu un augošu uzņēmumu, arodbiedrību, pilsoniskās sabiedrības, galalietotāju organizāciju un visu citu ieinteresēto personu sadarbības veicināšana būs veids, kā likvidēt tirgus nepilnības un

novērst plaisu starp ideju un tās realizāciju, vienlaikus aizsargājot darba ņēmējus, tostarp jomās, kurās vēl nav rūpnieciskas intereses, bet kuras nodrošina augstu pievienoto vērtību sabiedrībai; aicina īstenot šo ekosistēmu pārvaldību, lai integrētu visas attiecīgās ieinteresētās personas no rūpniecības nozarēm, kuras ir svarīgas zaļās un digitālās pārkārtošanās panākšanai; uzskata, ka ekosistēmām jāpievērš vērība, nosakot risinājumus un pasākumus, kas jāpieņem, lai īstenotu Eiropas rūpniecības stratēģiju un atbalstītu stabilas Eiropas vērtības ķēdes, kurām ir izšķiroša nozīme divējās — zaļās un digitālās — pārkārtošanās procesā;

87. uzsver, ka investīcijām galvenajās vērtību ķēdēs būs izšķiroša nozīme mūsu turpmākās stratēģiskās autonomijas saglabāšanā; uzskata, ka ir jāpiešķir prioritāte investīcijām rūpniecības nozarēs, kas ir ārkārtīgi svarīgas mūsu stratēģiskajai autonomijai, piemēram, drošībai, aizsardzībai, klimata ziņā nozīmīgām tehnoloģijām, pārtikas suverenitātei un veselībai; it īpaši atgādina, cik būtiska nozīme ir farmācijas nozarei turpmāko inovāciju nodrošināšanā, lai risinātu neizpildītās un neapmierinātās vajadzības, kā arī atbalstītu veselības aprūpes sistēmu noturību, reaģētspēju un gatavību risināt nākotnes problēmas, tostarp saistībā ar pandēmijām;

88. uzsver, ka būtiska nozīme ir atjaunojamo energoresursu enerģijas nozarei kā stratēģiskai nozarei, lai stiprinātu ES konkurences priekšrocību, panāktu ilgtermiņa noturību un nodrošinātu energoapgādes drošību, vienlaikus veicinot rūpniecības stiprumu; tāpat uzsver atjaunojamo energoresursu enerģijas nozares devumu jaunu vietējo darbvietu un uzņēmējdarbības iespēju radīšanā, it īpaši MVU, un iekārtu ražošanas veicināšanā, kā arī enerģijas izmaksu samazināšanā un izmaksu konkurētspējas uzlabošanā;

89. uzsver, ka Covid-19 krīze ir smagi skārusi autobūves nozari, spiežot uzņēmumus un darba ņēmējus ātri pielāgoties piegādes izmaiņām un jaunām veselības un drošības prasībām papildus pārkārtošanās procesam, kurš norisinājās jau pirms pandēmijas; uzskata, ka, virzoties uz klimatneitrālu, digitālu un noturīgāku ekonomiku, ļoti būtiska ir pāreja uz viedu un videi nekaitīgu mobilitāti un ka tā arī būtu jāapsver kā iespēja nodrošināt zaļo izaugsmi un videi nekaitīgas darbvietas, pamatojoties uz Eiropas transportlīdzekļu tehnoloģiju nozares globālo konkurētspējas priekšrocību; aicina Komisiju noteikt prioritātes, kas saistītas ar pētniecību, inovāciju, digitalizāciju un atbalsta sniegšanu jaunuzņēmumiem, mikrouzņēmumiem un maziem un vidējiem uzņēmumiem, arī autobūves nozarē;

90. uzsver, ka arī tūrisma nozare ir smagi cietusi no Covid-19 krīzes, un aicina Komisiju noteikt prioritātes saistībā ar palīdzību šai nozarei un tās atveseļošanas veicināšanu, ņemot vērā tās devumu ES IKP un Savienības konkurētspējas veicināšanā; aicina Komisiju veicināt sadarbību dalībvalstu un reģionu starpā, lai radītu iespējas jauniem ieguldījumiem un turpmākām inovācijām ar mērķi izveidot tādu Eiropas Tūrisma ekosistēmu, kas ir ilgtspējīga, inovatīva un noturīga un kas aizsargā darba ņēmēju un patērētāju tiesības;

91. uzsver kultūras un radošo nozaru potenciālu inovāciju veicināšanā, sekmējot izmaiņas citās nozarēs un stimulējot izgudrojumus un progresu; atzīmē, ka inovatīvas ekonomikas nozares aizvien vairāk ir atkarīgas no radošuma, lai saglabātu savas konkurētspējas priekšrocības; turklāt norāda, ka, rodoties aizvien sarežģītākiem, radošākiem un savstarpēji saistītiem uzņēmējdarbības modeļiem, kultūras un radošās nozares kļūst par gandrīz ikviena produkta un pakalpojuma izšķirošo komponentu; tādēļ uzskata, ka Eiropai būtu jābalstās uz saviem radošajiem un kultūras aktīviem, un aicina Komisiju un dalībvalstis, izstrādājot vispusīgu, saskaņotu un ilgtermiņa rūpniecības politikas programmu, pievērst pienācīgu vērību kultūras un radošajām nozarēm, ietverot piekļuvi finansējumam un finansējuma programmām;

92. uzsver ES kosmosa politikas nozīmi, it sevišķi tāpēc, ka tā uzlabo Eiropas rūpniecības telpas kapacitāti un dara iespējamu sinerģiju ar citām svarīgām nozarēm un politikas virzieniem, jo īpaši nolūkā izstrādāt progresīvas tehnoloģijas un papildināt rūpniecības pārkārtošanu;

93. norāda uz ķīmiskās rūpniecības ieguldījumu daudzās stratēģiskās vērtību ķēdēs un oglekļneitrālu, resursefektīvu un aprites tehnoloģiju un risinājumu radīšanā; prasa izstrādāt ar rūpniecības stratēģiju saskaņotu ilgtspējīgu politiku ķimikāliju jomā;

94. aicina Eiropas Vides aģentūru kopā ar Eiropas Ķimikāliju aģentūru sagatavot ziņojumu par ķimikālijām Eiropas vidē; uzskata, ka ziņojumā būtu jānovērtē bīstamo ķimikāliju sistēmiskā specifika Eiropas ražošanas un patēriņa sistēmās, to izmantošana ražojumos, sastopamība Eiropas vidē un cilvēku veselībai un ekosistēmām nodarītais kaitējums;

95. uzsver pienācīgi funkcionējošas un konkurētspējīgas zāļu un medicīnas aprīkojuma ražošanas nozares nozīmi tam, lai nodrošinātu ilgtspējīgu piekļūstamību zālēm un ES pacientiem garantētu augstu veselības aprūpes līmeni; uzskata, ka Komisijai būtu jāveicina dialogs ar dalībvalstīm un visām attiecīgajām ieinteresētajām personām, izveidojot farmācijas forumu, ko uzraudzītu Eiropas Zāļu aģentūra (*EMA*), lai nodrošinātu visaptverošu diskusiju par jautājumiem, kas cita starpā attiecas uz farmācijas ilgtspēju un jaunu tehnoloģiju ieviešanu veselības aprūpes sistēmās; uzsver, ka šajā forumā būtu jāņem vērā atšķirīgās valstu pieejas attiecībā uz cenu noteikšanu un kompensāciju, kā arī ieguldījumiem veselības aprūpē un attiecībā uz tās organizēšanu;

96. uzskata, ka būtisks rūpniecības pārveides dzinējspēks ir publiskais iepirkums; aicina Komisiju izpētīt, kā pilnībā izmantot publisko izdevumu un investīciju sviras efektu, lai sasniegtu politikas mērķus, tostarp stiprinot ilgtspēju un atzīstot publiskā iepirkuma būtisko nozīmi Savienības ekonomikas atveseļošanas plānā, izvirzot par prioritāti un veicinot pieprasījumu pēc ekoloģiski inovatīvām un ilgtspējīgām precēm un pakalpojumiem, kā arī ļaujot pārdalīt galvenās stratēģiskās nozares, piemēram, ar veselību saistītu produktu ražošanu un lauksaimniecību, un veicinot īsākas un ilgtspējīgākas piegādes ķēdes; aicina Komisiju un publiskā sektora iestādes izvērtēt apstākļus, lai publiskajā iepirkumā par obligātu noteiktu prasību nodrošināt ilgtspēju, pamatojoties uz vides, sociālajiem un ētikas kritērijiem, tostarp ņemot vērā oglekļa pēdu, reciklēšanas saturu un darba nosacījumus visā dzīves ciklā, kā arī palielinot informētību un labāk izmantojot pašreizējās shēmas zaļo pakalpojumu veicināšanai; uzstāj, ka ir jānodrošina, lai MVU būtu taisnīga iespēja piedalīties publiskajā iepirkumā; aicina līgumslēdzējas iestādes sistemātiski izmantot pieeju, kuras pamatā ir vislabākā cenu un kvalitātes attiecība ražojumu un pakalpojumu izmantošanas laikā; mudina līgumslēdzējas iestādes izmantot noteikumu (Komunālo pakalpojumu direktīvas 85. pants), kas ļauj noraidīt piedāvājumus, ja vairāk nekā 50 % produktu, kas veido iepirkumu, izcelsme ir trešās valstīs;

97. atzīst standartizācijas devumu Eiropas vienotajā tirgū un ekonomiskās, sociālās un vides labklājības uzlabošanā, tostarp attiecībā uz patērētāju un darba ņēmēju veselību un drošību; uzsver, ka jāizstrādā, jānovērtē un jāizmanto saskaņoti standarti, lai atbalstītu rūpniecības nozares, kas efektīvā, drošā, aprites ekonomikas principiem atbilstošā, ilgtspējīgā un atkārtojamā veidā ražo augstas kvalitātes produktus;

98. aicina Komisiju pieņemt stingru galveno darbības rādītāju (GDR) sistēmu, lai analizētu Savienības regulu un instrumentu *ex ante* ietekmi un iespējamos nepieciešamos ieguldījumus, kā arī uzraudzītu progresu un rezultātus, ņemot vērā MVU dimensiju; uzsver, ka GDR sistēmai jābūt pamatotai uz konkrētiem, izmērāmiem, sasniedzamiem, atbilstīgiem un laikā orientētiem mērķiem;

99. aicina Komisiju stiprināt ietekmes novērtējumu praksi un nodrošināt, ka pirms jaunu tiesību aktu priekšlikumu iesniegšanas vai jaunu pasākumu pieņemšanas tiek veikts detalizēts ietekmes novērtējums par iespējamām atbilstības nodrošināšanas izmaksām, ietekmi uz nodarbinātību, kā arī par slogu un potenciālajiem ieguvumiem Eiropas iedzīvotājiem, nozarēm un uzņēmumiem, tostarp MVU; uzskata, ka Savienības tiesību aktu un pasākumu novērtēšanā būtu vairāk jāpievēršas to īstenošanai dalībvalstīs un jāanalizē situācijas, kad ES tiesību akti tiek īstenoti vai interpretēti tādā veidā, kas rada nevajadzīgus un neparedzētus regulatīvus šķēršļus gan MVU, gan lielākiem uzņēmumiem; aicina Komisiju atbalstīt regulatīvo saskaņotību un atzīt Komisijas lietpratīga regulējuma dzinuli, kura mērķis ir samazināt birokrātiskus slogus, neapdraudot tiesību aktu efektivitāti vai nepazeminot sociālos un vides standartus, it sevišķi gadījumos, kad tradicionālajai rūpniecībai ir jāpielāgojas regulatīvu lēmumu dēļ; uzskata, ka digitalizācijas un dekarbonizācijas pasākumi būtu jāizstrādā tādā veidā, lai sniegtu iespējas uzņēmumiem, tostarp MVU, un lai mazinātu slogu jau tā skartajām nozarēm;

100. sagaida, ka rūpniecības stratēģija neradīs nevajadzīgu regulatīvo slogu uzņēmumiem, it īpaši MVU, un ka tiks piemērots princips "viens pieņemts — viens atcelts", lai katru reizi, kad jauni noteikumi rada atbilstības nodrošināšanas izmaksas, tiktu identificēti spēkā esošie noteikumi, kas jāatceļ vai jāpārskata, tādējādi novēršot atbilstības nodrošināšanas izmaksu pieaugumu attiecīgajā nozarē, taču neskarot likumdevēja prerogatīvas; uzskata, ka šādam priekšlikumam jābūt balstītam uz pierādījumiem, tas plaši jāapspriež, tam jānodrošina tiesību aktu un sociālo un vides standartu efektivitāte, kā arī skaidri jāparāda Eiropas līmeņa pasākumu nodrošinātie ieguvumi; uzskata, ka ES ir jāpastiprina principi, kas paredz "liels lielām lietām, mazs mazām lietām", lai labāk nodrošinātu samērīgumu;

101. uzsver, ka valsts pārvaldei būtu jāuzņemas galvenā loma, nodrošinot darījumdarbībai labvēlīgu ekonomisko vidi un samazinot administratīvo slogu uzņēmumiem, vienlaikus nodrošinot Savienības ētikas, sociālo, vides un pārredzamības standartu un darba ņēmēju drošības noteikumu pilnvērtīgu piemērošanu; uzskata, ka publiskajā sektorā un tā darba ņēmēju vidū ir jāveicina e-pārvaldības instrumenti, digitālo inovāciju politika un jāuzlabo digitālās prasmes; aicina Komisiju nodrošināt valstu un reģionu paraugprakses apmaiņu šajā jomā, īpašu uzmanību pievēršot ekonomikas konkurētspējas publiskai pārvaldībai;

102. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.